

NÚVOL

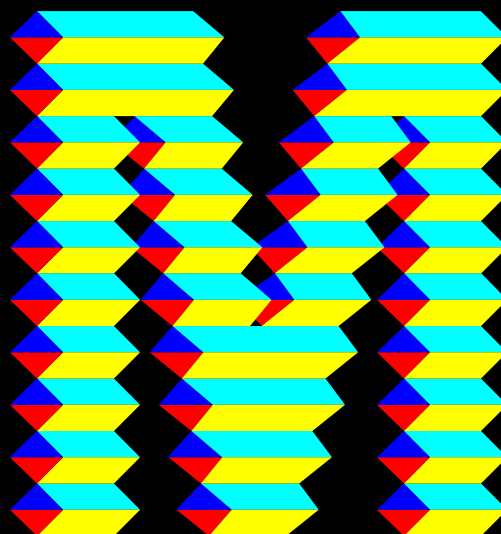
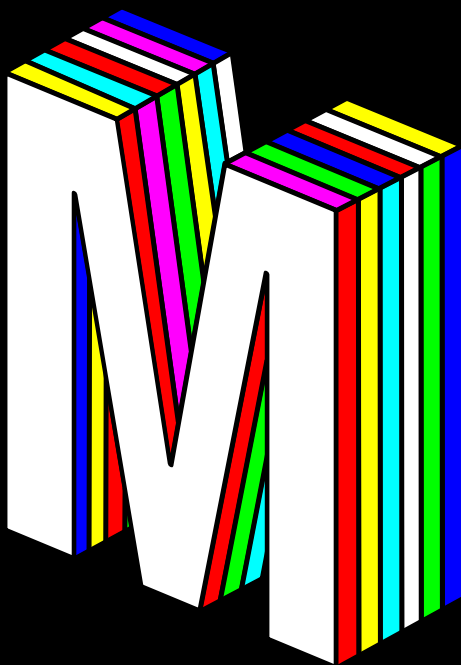
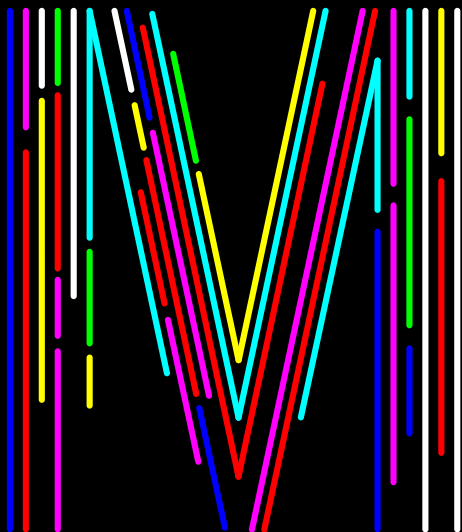

el digital de cultura
nuvol.com | Maig 2024

ara

DIA INTERNACIONAL DELS MUSEUS

18 DE MAIG 2024

MUSEUS PER A L'EDUCACIÓ
I LA INVESTIGACIÓ

DIA INTERNACIONAL DELS MUSEUS
ACTIVITATS GRATUÏTES I PORTES OBERTES

patrimoni.gencat.cat/DIM2024

Aquest dissabte, 18 de maig, se celebra el Dia Internacional dels Museus. És l'esdeveniment més important que organitza, des del 1977, el Comitè Internacional dels Museus (ICOM). Aquesta iniciativa cultural té com a objectiu principal conscienciar sobre el fet que els museus són un important mitjà per a l'intercanvi cultural i l'enriquiment de les cultures. Enguany, la cita coincideix amb la Nit dels Museus, iniciativa a la qual s'afegeixen cada any més equipaments de tot el territori, que obren portes fins a la matinada.

Aquesta edició del Dia Internacional dels Museus se celebra sota el lema triat per l'ICOM «Museus per l'educació i la investigació». Es vol fer èmfasi en el paper fonamental de les institucions museístiques a l'hora de proporcionar una experiència educativa i reconèixer la seva contribució a la investigació i la difusió de noves idees.

Amb motiu de la celebració del Dia Internacional dels Museus d'enguany, la Generalitat publica els indicadors dels museus catalans del 2023. El 2023, els museus registrats i les col·leccions obertes al públic van incrementar un 15,5% els seus visitants respecte al 2022, sumant un total de 20,4 milions de visitants.

L'agenda del DIM 2024 assoleix la xifra més alta d'activitats fins a la data, amb més de tres-centes activitats arreu del territori, entre les quals hi ha visites guiades i teatralitzades, tallers familiars, concerts i espectacles de dansa o poesia i entrada lliure als museus catalans. Com cada any, des del Departament de Cultura s'ha habilitat un portal web que recull tota l'activitat organitzada pels museus catalans. El nombre d'activitats s'anirà ampliant i actualitzant durant aquesta setmana al portal web del Patrimoni Cultural de Catalunya. Aquest recull la programació que han organitzat equipaments museístics de municipis d'arreu del territori. Una agenda que es pot filtrar per dia, per tipologia d'activitat, per tipus de públic al qual s'adreça i per municipi. A més, per fer-ho més accessible, les activitats es poden cercar en un mapa geolocalitzat.

 Podeu trobar totes les activitats [aquí](#)

EDITOR
Bernat Puigtobella

COORDINACIÓ
Pol Torres

DISSENY EDITORIAL
Nina Sevillano Solà

EQUIP DE REDACCIÓ
Joan Burdeus
Jaume Forés Juliana
Pol Torres
Agus Izquierdo
Marina Miguel Pavia
Alba Nogueras i Jané
Oriol Puig Taulé
Lourdes Silva
Sofia Vilella Pujol
Ona Fàbrega
Anna Borràs Portell
Lara Mangrané
Montse Frisach
Martí Costa Prat
Joan Llobera
Marta Martins

EDITA
Núvol, el digital de cultura

Edicions del Núvol, SLU
c/ Pau Claris, 147 (1-1)
08009 Barcelona
info@nuvol.com

nuvol.com
Facebook.com/elnuvol
Twitter · Instagram:
@nuvol_com

ISSN
2604-5931

Amb el suport de:

ara

Jaume Perarnau:
Director del MNACTEC

«Ja no podem parlar només del passat sinó del present i el futur»

Montse
Frisach

Jaume Perarnau © MNACTEC

Els canvis tecnològics i els reptes mediambientals afecten la nostra vida quotidiana a través dels objectes i artefactes que ens envolten i fem servir cada dia, així com els seus processos de fabricació. Aquest és el territori al qual es dedica el Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya (MNACTEC) des de fa 40 anys. Situat a l'edifici del Vapor Aymerich, Amat i Jover de Terrassa, un edifici industrial modernista de Lluís Muncunill, el museu, que forma part de l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural, afronta el difícil repte de difondre el coneixement i la història del patrimoni científic tècnic industrial però també de plantejar les preguntes sobre el present i futur dels avenços tècnics i científics i les seves implicacions a la societat. El director del MNACTEC, Jaume Perarnau (Manresa, 1963) explica els reptes que encara el museu en una època tan hiper-tecnificada.

Com es posiciona el MNACTEC davant els accelerats canvis tecnològics o el canvi climàtic?

Justament nosaltres ja estem treballant en aquesta nova visió del que és el patrimoni industrial més contemporani perquè abans un canvi tecnològic durava molts anys però actualment no. A més a més, s'han incorporat nous àmbits de la ciència i la tecnologia que abans no existien com la biotecnologia, les energies renovables, els cotxes elèctrics... Hi ha un món completament nou que ens fa replantejar que hem de preservar, que hem de mos-

trar o de restaurar i adaptar-ho tot a la sostenibilitat i al medi ambient, temes que estan directament relacionats amb l'activitat industrial. Per tant, el museu, en aquests moments, està treballant per redefinir aspectes com la política d'adquisicions o les exposicions perquè ja no podem parlar només del passat sinó també del present i futur. Això és un repte que ens fa replantejar tot el futur. Quan el museu es va inaugurar el 1984 fins a la inauguració de la restauració de l'edifici el 1996, vam tenir una primera fase de creació. La segona fase va ser la de la consolidació del museu i ara que fem 40 anys però fem un punt i apart i entrem en una fase de renovació.

Li sembla que la realitat per a museu de la ciència i la tècnica és molt més complexa que quan es va inaugurar el museu fa 40 anys?

Molt més. Per la velocitat dels canvis i també perquè ara ens estan oferint objectes que en aquests moments són de difícil percepció social per al museu. La societat pot entendre que tinguem a la col·lecció un cotxe o un gramòfon antic però un microscopi electrònic d'última generació, que ja queda obsolet al cap de cinc o sis anys, o un aparell de recerca científica, no tant perquè no tenen la patina d'estètica interessant.

A més dels objectes, l'evolució tecnològica ha portat a que una part de la tecnologia sigui només digital i virtual, que no es pugui exposar un artefacte concret. Aquest també és un repte al qual s'enfronta un museu amb una base tan patrimonial?

Sí, cada vegada hem de pensar més enllà dels objectes, encara que continuïn sent una part fonamental del patrimoni del museu. Ara ja fem activitats sobre intel·ligència artificial, sobre obsolescència programada, sobre mobilitat, sobre els nous hàbits de consum que acaben condicionant com es fabrica un producte també. Per tant hem de pensar altres vies de difusió que no sigui només l'exposició dels objectes.

El MNACTEC s'articula a través de les seves col·leccions?

El nostre museu té l'obligació inqüestionable de guardar i conservar tots aquests objectes. I evidentment, també de fer-los funcionar, si és possible. En el museu és possible que el visitant pugui provar com funciona una màquina d'escriure o un telèfon de disc, que als nens els hi fa molta gràcia. A l'àmbit d'història de la informàtica, tenim exposats els primers videojocs, que ja tenen 40 anys, com el mateix museu. Tenim cua cada dia per poder jugar amb aquests videojocs, que tenen molt poc a veure amb els actuals, però això atrau molt als nens i als joves que mai els han pogut utilitzar.

Ja fa uns anys que internacionalment es propugna el concepte del museu social i participatiu i fins i tot com a espai terapèutic. Entreu en aquesta filosofia?

Sí perquè la nostra tipologia de museu és la que tracta sobre aspectes directament relacionats amb la societat ja que tots hem utilitzat o utilitzem aquests objectes en una societat més tecnificada que mai. A més, si mirem una mica enrere, tothom té a les nostres famílies persones que han treballat en alguna fàbrica, per tant és un patrimoni més viu i més directe. Això fa que sigui un museu molt accessible i també que puguem explicar coses no només dins de les quatre parets del museu.

Vau tenir 113.000 visitants el 2023. És una bona xifra, oi?

Deixant de banda l'època afectada pel covid, fa temps que estem per sobre dels 100.000 visitants, el 50 per cent dels quals corresponen a visites escolars. Estem molt contents però aquesta xifra no ha de ser l'únic indicador perquè també són molt importants les activitats fora del museu i l'impacte social i econòmic que té per a cadascuna de les localitats on hi ha un museu del sistema territorial.

© MNACTEC

Històries romanes al MAC

Ona
Fàbrega

El Museu d'Arqueologia de Catalunya inaugura, a partir del 17 de maig, la seva nova exposició permanent *Imperium. Històries romanes* a la seva seu de Montjuïc. La mostra, comissariada pels conservadors del MAC, Mario Cervera i Arturao de la Oliva, respon a totes aquelles preguntes sobre què va ser l'Imperi Romà, quins trets polítics, socials, econòmics i culturals el representen i quina petjada va deixar-nos a la societat d'avui en dia. En un espai de quasi 1000 m², *IMPERIVM* recull més de dos-cents objectes de l'època romana i tardo antiga considerats veritables tresors d'arqueologia nacional, com els mosaics de «Les tres Gràcies» (s.II dC), «Circ» (s.IV dC), el bust «Dama Flàvia» (s.II dC) o restes cordobeses del «Tresor de Torrendonjimeno» (s.VII dC). Durant la Nit dels Museus, el MAC realitzarà visites audioguiades de l'exposició i la recreació històrica amb *Barcino Ories La legió torna a Montjuïc* després de 2000 anys.

L'exposició pretén acostar la lectura d'aquest abundant patrimoni a la contemporaneïtat, presentant l'Imperi Romà com un dels primers exemples de societat globalitzada d'Occident que aplegava una gran diversitat de llengües, tradicions, pobles, ciutats, polítiques i territoris que, a poc a poc, van quedar subsumides en la romanització. La mostra ha estat pensada per un ample ventall de públics i s'ha incorporat nombrosos recursos audiovisuals, com ara noves tecnologies per gaudir d'una experiència 360° o afavorir una accessibilitat universal i diversa. Videomapatges, espais de realitat virtual, recreacions visuals prenen protagonisme en diversos espais d'*Imperium*. La interiorista Lúcia Antúnez juntament amb l'escriptor i poeta Eduard Olesti han dissenyat deu clips audiovisuals en què s'evocuen dramatitzacions filmades d'històries de personatges de l'imperi, des d'un senador fins a unes esclaves gregues.

La mostra s'ha estructurat en onze àmbits temàtics encapçalats cada un d'ells amb una paraula llatina. *Orbis* (món) parla sobre el procés de creació i extensió de l'imperi; *Verbum* (paraula) és dedicat al llatí; *Civitas* (ciutat) evoca el rol i urbanisme de les xarxes de ciutats; *Potestas* (poder) explica el sistema polític romà i la figura dels emperadors; *Populus* (poble) parla sobre els sistemes familiars i l'estructura social romana; *Religio* (religió) i *Fatum* (destí) conviden a conèixer el món de les creences i rituals religiosos de l'imperi; *Negotium* (negoci) i *Otium* (oci) acosten el visitant a descobrir la vida de l'oci i el treball de l'època; *Mulier* (dona) mostra el rol i l'estatus de la dona en la societat romana tot fomentant la perspectiva de gènere i finalment *Hereditas* (herència) ens mostra la continuïtat del llegat cultural i social de l'imperi.

© Museu d'Arqueologia de Catalunya

«Viladecans Cartells» © Joan-Pere Viladecans

Museu d'Història de Catalunya | Ona Fàbrega

El Museu d'Història de Catalunya acaba d'inaugurar l'exposició *Viladecans Cartells*, el recull més ampli fet fins ara de la selecció de cartells del pintor català Joan-Pere Viladecans. La mostra permet conèixer l'evolució del llenguatge artístic de Viladecans, des dels seus inicis a la dècada dels seixanta fins a l'actualitat, incloent-hi les seves col·laboracions editorials. A través del seu llenguatge personal ple d'objectes, símbols o fórmules algebraïques, la seva obra ha esdevingut una memòria col·lectiva acostant-se a la cultura popular, l'oficialitat del català i els moviments socials, transmetent un missatge desinhibit i compromès. Siguin cartells o portades de diaris i revistes, les seves creacions s'apropen a la poesia visual i permeten interpretar el seu missatge des de múltiples mirades i noves formes de representació de l'art.

L'exposició es podrà visitar fins al 1 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Barcelona

«Mosaic de la Medusa» © Manel Antolí/RV Edipress

Museu Nacional Arqueològic de Tarragona | Anna Borràs

Nascut com a museu provincial, el Museu Nacional Arqueològic de Tarragona es va formar durant la primera meitat del segle XIX i és el més antic de Catalunya en la seva especialitat. Amb motiu del DIM 2024 i la Nit dels Museus, el MNAT ofereix entrada gratuïta als seus espais principals: *Tinglado 4*, *Necròpolis Paleocristiana*, *Vil·la romana dels Munts* i *Conjunt Monumental de Centelles*. El primer dels recintes serà el que concentrarà més activitats i romandrà obert fins a la mitjanit. Allà s'hi podrà visitar l'exposició permanent *TARRACO/MNAT*, la qual aplega més de dues-centes peces de diversa tipologia i materials, com ara pintures, bronzes, mosaics, ceràmica o joieria. Tot plegat recorre vuit-cents anys d'història de la Tarragona romana i el seu territori. La resta de seus obriran l'accés durant el seu horari habitual.

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Tarragona

«Pintura D-1/60», 1960 © Eduard Alcoy/Fotogasull

Museu d'Art de Girona | Ona Fàbrega

El Museu d'Art de Girona se suma al DIM 2024 amb l'exposició *Un altre art. Informalisme a Catalunya 1955-1966*, una mostra comissariada per Joan Gil Gregorio i Conxita Oliver (Premi Serra d'Or) que s'estableix com la revisió més extensa feta fins a l'actualitat sobre l'informalisme, un dels corrents artístics més rellevants que ha tingut Catalunya a la segona meitat del segle XX. L'exposició incorpora artistes poc exposades o reconegudes dins l'informalisme català, a més de dedicar espais i reconeixements a historiadors i artistes com Juan-Eduardo Cirlot, Romà Vallès o Antoni Tàpies, entre d'altres. Per altra banda, fins al 2 de febrer es pot visitar l'exposició *Esclats d'un instant, anys 90's. L'aportació de les artistes al Fons d'Art del diari Avui*, dedicada a mostrar la segona recollida de donacions del diari *Avui* durant aquella època.

L'exposició es podrà visitar fins al 30 de juny

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Girona

Que no faltin els titelles a la Nit dels Museus

Ona
Fàbrega

El dissabte 18 de maig se celebra a Barcelona una nova edició de la Nit dels Museus, en la qual l'Institut del Teatre participa, un any més, a través del Museu de les Arts Escèniques (MAE). Des de les 18.30h de la tarda fins a la 1h de la matinada, els titelles seran els grans protagonistes d'una jornada en què també es commemoraran els cinquanta anys dels estudis de titelles de l'IT, així com el 25è aniversari de la mort de Harry Vernon Tozer, un dels mestres de marionetes (titelles de fil) més importants del segle XX.

Un dels plats forts del dia serà la representació d'una versió especial del conte popular «La mongetera màgica» amb els titelles i el teatre originals de Tozer, que daten de 1935, i que el MAE ha recuperat per a l'ocasió. La revisió del conte recorre la vida del titellaire de la mà del Joanet, el seu menut protagonista, en un espectacle que anirà a càrrec de les titel·lares Raquel Batet i Lau-

ra Cortès, i comptarà amb la veu de l'actriu i titellaire Susanna Rubio, i el so i la música en directe de Mikel Fernandino. Es faran dues úniques funcions gratuïtes de l'espectacle, a les 20.30h i a les 22h.

Per aprofundir en el món dels titelles, el MAE ha preparat dues exposicions. D'una banda, la mostra *Titelles, un llenguatge universal*, aplega una selecció d'imatges del fotògraf expert en titelles, Jesús Atienza, al bell mig del vestíbul del Teatre Estudi. D'altra banda, la cafeteria de l'Institut del Teatre acull l'exposició *Del llapis a l'escenari. Apunts de creació escènica de Joan-Andreu Vallvé*, un tast visual del llibre homònim del dibuixant, escenògraf, titellaire, autor i director teatral Joan-Andreu Vallvé, on desglossa la seva tasca professional abocada primer a l'Escola de Titelles de l'IT i, posteriorment, al Centre de Titelles de Lleida.

A més a més, es duran a terme visites guiades a diverses exposicions permanents de la MAE com *La memòria de les arts efímeres o Volta al món d'Àngel Guimerà*, a més de tallers de dansa per a infants i joves a càrrec del Conservatori Superior de Dansa, com ara el taller familiar «Balla k juga» o el taller de danses urbanes «HipHop School» per a joves. Per finalitzar la nit, al Teatre Ovidi hi haurà una actuació de l'alumnat de dansa del Conservatori Professional de Dansa i Conservatori Superior de Dansa, a més de poder gaudir d'una barra de la N-IT al bar del Teatre Lliure a càrrec de la Fundació Mescladís.

Harry Vernon Tozer amb les seves marionetes. 1950 © IT

Joanet (1935) © IT

«Peus a terra» al Museu Terra

Bernat
Puigtobella

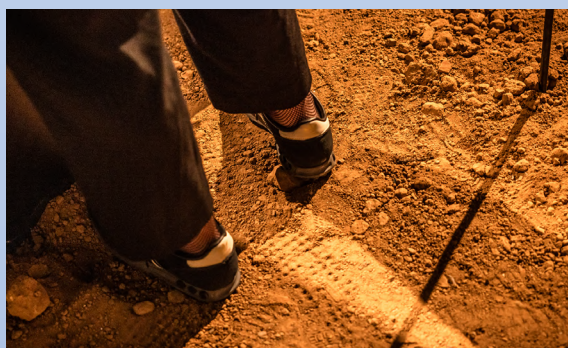
El Museu Terra de l'Espluga de Francolí obre la Sala Barcelona amb l'exposició 'Peus a terra'. Situat a la seu de la Fundació Carulla al Poblenou, aquest nou espai té la vocació d'obrir una finestra a la ruralitat i als valors d'un sistema de vida que hem de deixar enrere però que val la pena preservar.

Sobreviure, viure, conviure i perviure són els quatre àmbits d'aquesta exposició, que connecta molt bé diferents etapes de la història del museu de l'Espluga. Hi trobem objectes del món rural que formen part de la col·lecció, trenats amb el discurs sobre sostenibilitat que ha vertebrat la institució. Així, podem descobrir eines o estris del passat, com una llumenera de llautó o un carro de torn del segle XIX, que es posen en contrast amb les formes de consum actual. Avui la tecnologia ens permet dissenyar una taula amb una aplicació des de casa i enviar la comanda a un centre de producció de la Xina, però tot el que passa entremig d'aquest procés globalitzat fins que ens arriba la taula a casa té un cost ecològic que no podem ignorar.

Al llarg del recorregut hi ressonen les diferents exposicions que han marcat els darrers anys del fins fa poc anomenat Museu de la Vida Rural. Hi trobem flaixos del pòdcast [Generació \[RE\]](#) o de les exposicions [Dust Bowl](#), [Plàstic](#) o [Tros de dona](#). Projectes que ara afloren i sumen en aquest nou itinerari que ens convida a transitar entre el món dels nostres besavis i el que tenim avui dia.

Els comissaris de la mostra han portat literalment terra de la Conca de Barberà per evocar-hi un terròs i expressar aquesta connexió amb el món de pagès. A banda i banda d'una llenca de terra, s'hi acaren models de vida ben contraposats.

El Museu Terra celebra aquest dissabte 18 de maig el Dia Internacional dels Museus. A la Sala Barcelona podeu fer una visita guiada en diferents franges horàries: 19.30h, 20.30h, 21.30h i 22.30h, amb inscripció prèvia [aquí](#). Al Museu Terra de l'Espluga de Francolí hi haurà portes obertes des de les 10.30 fins a les 24 h i un munt d'activitats també gratuïtes per a tots els públics. Algunes d'elles requereixen d'inscripció prèvia.

© Museu Terra

L'exposició es podrà visitar fins al 13 de juliol

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Barcelona

Dissabte, 18 de maig

De 19 a 1 h

Entrada lliure

lanitdelsmuseus.cat

Ajuntament de
Barcelona

B BARCELONA
CULTURA

P el Periódico

La Nit dels Museus a Barcelona

El dissabte 18 de maig se celebra una nova edició de la Nit dels Museus, una jornada en què molts espais museístics de Barcelona i dels municipis dels entorns obriran les portes fora de l'horari habitual —la majoria entre les 19.00 h i les 1.00 hores—, i oferiran la possibilitat de visitar-ne les exposicions de manera gratuïta, i a més, molts d'aquests espais organitzaran diferents activitats, com ara tallers, concerts, recitals, mapatges o visites guiades.

Entre Barcelona, Badalona, Cornellà, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Adrià, Sant Joan Despí i Santa Coloma de Gramenet hi haurà 87 espais museístics que participaran en la Nit dels Museus. Amb la suma de portes obertes i activitats que s'organitzen per a l'ocasió es podrà triar entre un total de 171 propostes, però en determinats casos caldrà inscripció prèvia, requeriment que s'indica al web de la [Nit dels Museus](#).

Hi haurà quatre espais que s'incorporen a l'esdeveniment per primera vegada: Museu Terra - Sala Barcelona, Museu de Ciències Naturals de Barcelona - Centre Martorell d'Exposicions, Museu de l'Art Prohibit i Muralla Romana - Centre Ocupacional Sínia/ Servei d'Arqueologia de Barcelona.

La pràctica totalitat d'aquests espais oferirà la possibilitat d'entrar-hi lliurement (jornades de portes obertes) per visitar les exposicions, col·leccions o els edificis. Per tant, per gaudir de la Nit dels Museus es

La Nit dels Museus al Museu Marítim © Robert Ramos

podrà triar entre la gran diversitat que caracteritza l'oferta museística de Barcelona i els entorns. Per exemple, es podrà accedir al Mirador Torre Glòries i, a més de contemplar la ciutat des de 125 metres d'altura, es podrà descobrir una innovadora ex-

posició sobre ecosistemes urbans d'Europa; al MUHBA Plaça del Rei es podrà fer una visita lliure a les exposicions *Barcelona flashback, una síntesi històrica i Bàrcino i Barcinona, la ciutat romana i altmedieval*. Al Centre de les Arts Lliures de la Fundació Joan Brossa hi trobareu, a més de l'exposició permanent *Joan Brossa. La sensació mental d'una felicitat completa*, les mostres temporals *Carles Santos. I ara què*, a cura d'Ona Balló i *Les planàries i les tènies*, de Jose Begega.

Per la seva part, el MACBA celebra el DIM 2024 amb una jornada de portes obertes fins a la 1h amb accés lliure a les exposicions en curs: des de la recentment inaugurada *Jordi Colomer. Façana Foto Festa Futur Fideus* fins a les temporals (*Daniel Steegmann Mangrané. Una fulla al lloc de l'ull i Visual origen. Film i vídeo i informació*) i la mostra *Col·lecció MACBA. Preludi. Intenció poètica*. Com a gran novetat, el Museu d'Art Contemporani de Barcelona obre aquest any l'accés a espais únics, com ara el conjunt arquitectònic del Convent dels Àngels, i també es podrà visitar la Capella MACBA i pujar a la torre-mirador del Centre d'Estudis i Documentació per gaudir d'una dimensió panoràmica de la ciutat.

El CCCB també se suma a la celebració amb una jornada de portes obertes a l'exposició *Subúrbia*, una sessió de Poetry Slam i l'Anti-Gutter. L'entrada és gratuïta i cal reservar prèviament l'entrada de l'exposició. A La Fabra i Coats. Centre d'Art Contemporani podeu visitar una exposició que s'acaba d'inaugurar, *Arxiu Cabanyal. A la memòria del lloc*, i al Born Centre de Cultura i Memòria es pot visitar *Per què la guerra?*, una exposició que reuneix una selecció d'obres d'art contemporani d'arreu del món que ens parlen dels efectes dels conflictes bèl·lics en les persones, els espais i els paisatges.

Més: al Museu de Ciències Naturals de Barcelona - Parc del Fòrum s'hi podrà conèixer Planeta Vida, la seva mostra permanent, així com les exposicions temporals *Aigua, una exposició sense filtre* i *Imprescindibles. Les treballadores del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, 1917-1987*.

Els Museus d'Esplugues també ofereixen portes obertes i activitats als seus tres espais museístics. Al Museu Can Tinturé podeu veure l'exposició *Lluís Domènech i Muntaner. El poder de l'escenari*; al Museu de Ceràmica La Rajoleta podeu visitar els forns de ceràmica i a l'Espai Xavier Corberó podeu descobrir un espai arquitectònic-escultòric de gran valor patrimonial. Per la seva part, el Castell de Cornellà acull *Living Room OM3GA*, un projecte expositiu de tres artistes amb llenguatges plàstics diferents –Montse Baqués (pintura i dibuix), Laura Baringo (escultura i gravat) i Dorothee Elfring (fotografia i vídeo)–, i al Moco Museum els visitants es podran endinsar en la col·lecció d'art modern, contemporani i de carrer, amb peces de Banksy, Jean-Michel Basquiat, Keith Haring o Damien Hirst.

Cal destacar també dues exposicions que tot just s'acaben d'inaugurar. El Museu Arqueològic de Catalunya presenta *IMPERIVM*, una nova exposició que ens convida a descobrir què volia dir ser romà des d'una mirada contemporània: històries de vida, videomapatges, recursos 360° i més de dos-cents objectes arqueològics excepcionals. I el Museu d'Història de Catalunya presenta una nova exposició dedicada al cartellisme de Joan-Pere Viladecans.

De la llarga llista de propostes d'activitats, que a més cobreixen totes les franges d'edat, destaca l'espectacle *La mongetera màgica* al Museu de les Arts Escèniques de l'Institut del Teatre, on podrem gaudir de les marionetes històriques de Harry Vernon Tozer. Al mateix espai també es duran a terme tallers infantils de construcció de titelles amb materials reciclats, de dansa creativa i un de danses urbanes per a joves i adults. El Santa Mònica aposta per una performance de resistència de set hores amb el nom *1518/840. Transitar l'invisible*, i també per accions artístiques diverses. Molt a prop, el Museu Marítim de Barcelona oferirà un espectacle de videomapatge que omplirà de llum i color les Drassanes i la Galera Reial. La Col·lecció de Carrosses Fúnebres ha preparat un joc titulat «Els mussols ocults. Seràs capaç de trobar-los?», que combina el món virtual i el presencial.

Al Centre Jujol - Can Negre es farà un taller de gravat, i al Cercle Artístic de Sant Lluc es podrà participar en una sessió de dibuix amb model en viu i es muntarà un «Museu Efímer». Finalment, a l'Arxiu Fotogràfic de Barcelona, a banda de poder visitar l'exposició Fotografia per a artistes, on es mostra la col·lecció del dibuixant Lluís Pellicer, s'amenitzarà la Nit dels Museus amb una vetllada musical en clau de jazz de viatge per la llatinitat.

Museu d'Art Contemporani de Barcelona © MACBA

Museu Frederic Marès

Museu Frederic Marès © Pep Herrero

Joan Burdeus

¿Què podem sentir davant la ganyota de dolor de la verge, nosaltres que estem tan lluny dels excessos emocionals del cristianisme? Tristesa i alegria perfectament normals. És la resposta que ens proposa Victoria Cirlot a l'exposició *Emocions. Imatges i gestos del passat i del present*, una intervenció sobre la col·lecció del Museu Frederic Marès que s'enduu unes quantes obres del recorregut permanent i les arranja a la sala final en forma d'exposició temporal, al costat d'obres eclèctiques d'artistes contemporanis i textos de sala clars i cavallerescos. La idea d'aquest assaig immersiu, que és el que és en realitat la mostra, és connectar les passions de les figures religioses amb passions de figures seculars: que la ferida de Crist sigui l'estrip de la tela d'un Tàpies, o que el sofriment de Maria sigui el d'una actriu dels vídeos de Bill Viola.

L'exposició es podrà visitar fins al 26 de maig

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Museu Etnològic i de Cultures del Món

«Reencantaments» © Anna Borràs Portell

Anna Borràs Portell

La nova proposta expositiva del MuEC porta per títol *Reencantaments. Artistes dins les col·leccions etnològiques*, i planteja una nova lectura d'objectes del fons del museu alhora que recupera la vida d'alguns que l'havien perdut. Comissariada per Rosa Lleó, la mostra aplega nou mirades artístiques contemporànies en diàleg amb col·leccions històriques que ens evidencien com els objectes custodiats als museus poden tenir una nova significació, vinculada a una reflexió crítica sobre la diversitat cultural del món. *Reencantaments* no pretén ser un aparador expositiu més, sinó que proposa un exercici de reinterpretació de peces desposseïdes; una reflexió complexa que parteix de la idea que els sentits dels objectes muden al llarg del temps, i que fa crítica dels museus europeus que s'apoderen de la vida d'uns ítems que no els pertanyen.

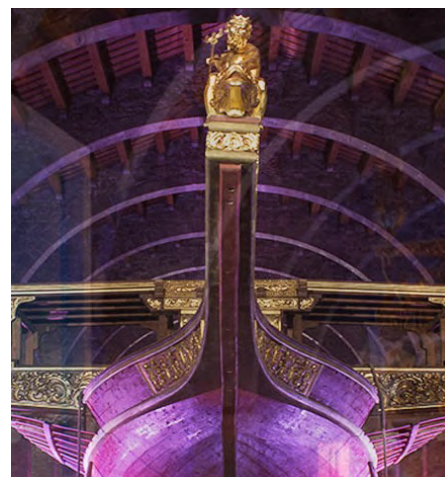

L'exposició es podrà visitar fins al 29 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Museu Marítim

© Museu Marítim de Barcelona

Lara Mangrané

Per celebrar el DIM 2024, el Museu Marítim de Barcelona ofereix portes obertes per conèixer l'edifici de les Drassanes Reials. Durant tot el dia, des de les 10h fins a les 19h, es podran visitar les exposicions de la col·lecció, que ens descobreixen la història naval de Catalunya i els vaixells medievals, així com les exhibicions temporals: *Retrats de vaixells i Animals a bord*. La primera ens presenta un viatge sobre l'evolució de les representacions gràfiques de vaixells des del segle XVIII fins a l'actualitat, mentre que la segona mostra el paper preponderant dels animals en el transport marítim. Pel que fa a la Nit de Museus, s'oferiran visites guiades per les Drassanes, la Galera Reial i altres racons ocults de l'edifici. A més, de 21h a 00:30h, cada 15 minuts, es projectarà un videomatge per omplir de llum i color tot el recinte.

Podeu consultar més informació [aquí](#)

El llegat retrobat de Juliana Morell

Sofia
Vilella Pujol

Retrat de Juliana Morell (ca. 1626-1674). ©Biblioteca Nacional

El Monestir de Pedralbes acollirà fins al 14 d'abril de 2024 una exposició organitzada conjuntament amb la Universitat de Barcelona amb l'objectiu de recuperar el llegat de Juliana Morell (1594-1653), una destacada humanista que va aconseguir —amb només dotze anys— el grau de doctora extrauniversitària setanta anys abans que una dona obtingués una titulació universitària per primer cop. Morell dominava les llengües catalana, castellana, francesa, italiana, llatina, grega i hebrea, i va centrar el seu pensament en una combinació entre el racionalisme cartesià i el misticisme eròtic teresià.

L'exposició, comissariada per Georgina Rabassó, presenta tant peces originals com reproduccions a gran format d'obres, documents i objectes que pertanyien a Morell: cinc exlibris amb la seva marca de propietat, diversos mobles, documents d'arxiu inèdits, i llibres i manuscrits escrits per ella mateixa. A través d'aquest material, la mostra dona a conèixer les diferents etapes de la vida de Morell i la rellevància del seu pensament filosòfic i espiritual, que partia d'una àmplia formació en llengües, filosofia, teologia i jurisprudència.

El pare de Morell era un mercader, botiguer i canvista d'ascendència jueva, i es va assegurar que la seva filla, nas-

cuda a Barcelona, gaudís d'una educació privilegiada. La nena va aprendre a llegir i escriure al monestir dominicà de Santa Maria de Montsió, i a més tenia diversos mestres a casa; als 4 anys, ja seguia una jornada d'estudi de més de vuit hores. L'any 1601 la família va haver de marxar a França perquè el pare fou acusat d'assassinat, i al cap de cinc anys Morell ja es graduava en filosofia fora de la universitat amb unes tesis en lògica i moral. D'aquí que la noia esdevingués immediatament una icona de la dona sàvia i erudita arreu d'Europa.

L'any 1609, sospitant que el seu pare la volia casar, Morell va ingressar al monestir reformat de Santa Pràxedes a Avinyó, on

va poder continuar pensant, escrivint, i cultivant la poesia i la música. Destaquen, a la seva obra, les referències que fa a la versió hebrea dels versets bíblics, que responen a una voluntat de fer compatibles els seus antecedents jueus amb els ideals de la Contrareforma.

Al voltant de l'exposició *El llegat retrobat de Juliana Morell* s'han organitzat visites guiades, converses filosòfiques per a petits i grans, un taller de cal·ligrafia hebrea i àrab, i un workshop sobre el context, la vida, l'obra i el pensament de Morell en què participaran especialistes nacionals i internacionals.

L'exposició es podrà visitar fins al 2 de juny

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Barcelona

Aigua, un dret bàsic amb filtre i final

Lara Mangrané

És possible que en un futur pròxim tinguem accés limitat a l'aigua? Per advertir a grans i petits sobre el mal ús d'aquest recurs i reivindicar el seu consum responsable, el Museu de Ciències Naturals de Barcelona presenta *Aigua, una exposició sense filtre*, una mostra per a tots els públics que compta amb la col·laboració de l'Agència Catalana de l'Aigua i organismes internacionals com UNICEF o l'ONU. Amb més de trenta mòduls interactius, l'exposició fa una crida a l'ús sostenible de l'aigua de forma individual i col·lectiva, per així assegurar que el dia de demà tothom hi pugui tenir accés. Per això, es divideix en quatre grans àrees basades en pantalles multimèdia, panells i activitats com el túnel de contaminació i el laberint de decisions, on els visitants s'enfronten a diferents futurs relacionats amb la disponibilitat d'aigua.

© Pepe Herrero/MCNB

L'exposició es podrà visitar fins al 16 de febrer

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Ciència i animals de museu

Joan Llobera

Al flamant Centre Martorell d'Exposicions, ubicat a l'edifici que abans constituïa l'Antic Museu de Geologia, al bell mig del parc de la Ciutadella, podeu visitar dues noves exposicions. La Sala Mar acull la mostra *Natura o cultura? Una visió des dels museus de ciències naturals*, un recorregut local i global pels museus d'història natural, des dels gabinets de curiositats fins als moderns museus de ciències naturals. A la Sala Muntanya, per la seva part, s'hi exposa una mostra de diferents escenes amb animals d'Àfrica i del Mediterrani, alhora que es fa un repàs de la disciplina taxidèrmica a partir de la feina cabdal del taxidermista i escultor Antonio Pérez. Les escenes, carregades de moviment, ens posen en la pell d'un grup de quinze cabres salvatges saltant en estampida, dues zebres en lluita o una lleona caçant nyus, entre d'altres.

© Pepe Herrero/MCNB

L'exposició es podrà visitar fins al 31 de desembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

25 anys de flors mediterrànies

Pol Torres

Situat a Montjuïc, entre el Castell i l'Estadi Olímpic, el Jardí Botànic de Barcelona va obrir les portes el 18 d'abril de 1999. I ho va fer amb una idea clara: reunir a Barcelona les plantes que s'han adaptat a viure en les cinc regions del planeta que tenen condicions de clima mediterrani. Repte assolit: vint-i-cinc anys després, el jardí aplega més de 20.000 plantes de 2.000 espècies de flora mediterrània, distribuïdes segons la procedència geogràfica i d'acord amb el paisatge que formen a la natura. Amb motiu del Dia Internacional dels Museus 2024 i la Nit dels Museus, el Museu de Ciències Naturals ha organitzat una jornada de portes obertes que s'allargarà fins a la matinada, a més de l'«Impro Show Ciències Naturals», un espectacle d'improvisació a càrrec de la companyia Planeta Impro que se celebrarà cada hora entre les 20h i les 23h.

© Pepe Herrero/MCNB

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Castell de Montjuïc

Castell de Montjuïc © Wikimedia

**Pol
Torres**

TMB allargarà la línia d'autobús 150 fins a la 1:30h per a tots aquells que vulgueu accedir al Castell de Montjuïc, on podreu descobrir racons insòlits del Castell, gaudir de les exposicions *Ressons de la memòria*. *Fotollibres del present i Aula Natura* o contemplar les millors vistes nocturnes de la ciutat acompanyats per la música d'Always drinking Marching Band pels diferents espais del castell. L'exposició *Ressons de la memòria*. *Fotollibres*, tot just inaugurada, recull les publicacions de l'Arxiu de Memòria Fotogràfica de la Guerra Civil, el primer arxiu que recupera, cataloga, analitza i dona visibilitat pública a una sèrie de pràctiques fotogràfiques contemporànies. La comissària Marta Martín Núñez oferirà una visita comentada a les 12.00 h. De 19.30h a 00.00h podreu fer un passeig per espais habitualment tancats, acompanyats d'una mediadora que us descobrirà racons insòlits del Castell.

L'exposició es podrà visitar fins al 13 d'octubre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

El Born CCM

«Cultura, another nature repaired», de Kader Attia (2014) © Cristina Calderer

**Joan
Burdeus**

Si aquests dies us apropieu a El Born CCM podeu visitar l'exposició *Per què la guerra?*, que reuneix obres d'una dotzena d'artistes contemporanis catalans i internacionals de primera fila com Francesc Abad, Alfredo Jaar, Rula Halawani, Shirin Neshat o Francesc Torres, entre altres. És l'última exposició del Born CCM abans que desaparegui tal com l'hem conegut fins ara i s'integri com un espai més del Museu d'Història de Barcelona (MUHBA). Comissariada per Jordi Font Agulló i Marta Marín-Dòmine, la mostra és irreprotxable formalment i es fa preguntes universals sobre la guerra. L'eclecticisme de les obres renuncia a prendre posició en el contingut, però hi ha un cert compromís en la forma: cap imatge real de violència. L'abordatge oblic de la guerra que permet l'art fa pensar en com el fet de fugir de l'impacte visual s'ha convertit gairebé en una obligació per als artistes contemporanis.

L'exposició es podrà visitar fins al 29 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Museu de la Música

«Reactable» © Daniel Williams

**Pol
Torres**

Fa més de setanta-cinc anys que el Museu de la Música de Barcelona s'erigeix en un espai de referència pel que fa a la conservació i difusió del patrimoni musical de la capital. Ara l'espai se suma al DIM 2024 i a la Nit dels Museus oferint una jornada de portes obertes des de les 10h fins a la 1h de la matinada, on es podrà visitar la seva exposició permanent i la mostra interactiva d'instruments *Après-Baschet*. El plat fort de la jornada, però, serà l'oportunitat d'escoltar en directe el *Reactable* de Björk, un sintetitzador modular d'aire futurista que l'artista islandesa va fer servir en la gira mundial *Volta* (2007-2008). Un model de l'artefacte, concebut i desenvolupat per un equip de recerca de la UPF, ha estat adquirit pel museu barceloní i serà presentat per primer cop de la mà del músic i programador Suhit Kaschiap Chiruthapudi.

Podeu consultar més informació [aquí](#)

«La Chambre bleue» © Jaqueline Hyde RMN

Retrat d'una retratista en flames

Joan Burdeus

Al'altre extrem de l'ideal clàssic de bellesa grega hi ha una contradicció del cos humà grotesc; de la veritat de les pellerengues i els greixos abjectes i desespiritualitzats. Potser el més extraordinari és representar el cos com ho fa Suzanne Valadon, que pinta dones amb una bellesa recalçantment immanent. La grandesa de l'exposició que el MNAC dedica ara a la pintora francesa, i que es podrà veure fins l'1 de setembre, té a veu-

re amb aquesta resistència a què la didàctica engoleixi el misteri lliure dels cossos pintats. I mira que Valadon compleix tot els requisits del manifest feminista per embastar un seminari d'art i patriarcat.

Suzanne Valadon, pseudònim de Marie-Clémentine Valadon (1865-1938) és un cas únic en la història de l'art de transició reeixida de model a gran artista, la història d'una noia que a quinze anys comença a posar nua i és retratada per tots els grans, des de Renoir a Toulouse-Lautrec, i que aconsegueix esdevenir una pintora consagrada en vida. En un espai i un temps tan masculí i dur com el París de l'avantguarda, aquest viatge era tan difícil i improbable que està perfectament justificat que la mostra comissariada per Eduard Vallès, cap de Col·leccions del Museu Nacional d'Art de Catalunya, i Philip Dennis Cate, comissari independent, es tituli *Suzanne Valadon. Una epopeia moderna*.

Acostumats com estem a discursos de rehabilitació artística en què la pallissa del relat es carrega les contradiccions i ambivalències de l'artista, la narració de Valadon

que ens presenten Vallès i Cate és sensual i vitalista com l'obra de Valadon mateixa. Igual que Picasso, Matisse o Gauguin van a l'Àfrica i a l'Àsia buscant estratègies per trencar les convencions estètiques i socials que els semblaven repressives, Valadon aprofita l'accés privilegiat a la intimitat femenina per remodelar el seu estil i el seu jo a la recerca d'una llibertat pròpia.

Si la prostituta nua és el camp de batalla en què els grans pintors de l'avantguarda van competir pel títol del més modern, de l'Olympia de Manet a la Tehura de Gauguin, passant per les senyorettes de Picasso, la prostituta que pinta Valadon no és res més que una continuació d'aquesta cursa cap endavant. La dona de L'habitació blava té sobrepès, va vestida còmoda, no ens fa gaire cas o té un llibre damunt del llit per les mateixes raons que el color i el traç han superat la funció descriptiva o que la carn té el misteri que té. Valadon no es pot reduir a la lectura feminista retrospectiva i fàcil perquè competeix amb els més grans en tots els llenguatges a la vegada.

L'exposició es podrà visitar fins al 1 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

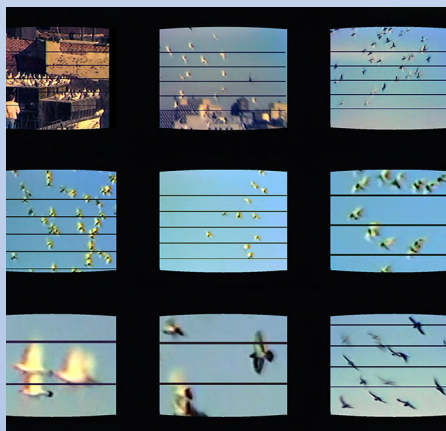

Barcelona

Allibereu el cinema experimental

Agus Izquierdo

Quin és el lloc del cinema experimental? Aquesta és potser una de les preguntes més crucials a formular per tal d'entendre la importància i l'impacte d'un format cinematogràfic sovint condemnat a l'ostracisme dels festivals. Ara el Museu d'Art Contemporani de Barcelona prova de fer-li justícia amb l'exposició *Visual origen. Film | vídeo | informació*, una mostra que funciona com a retrospectiva i a la vegada com a reivindicació militant del grup FVI (Film Vídeo Informació, 1977-1980), un col·lectiu integrat per fotògrafs, realitzadors, poetes i artistes, i la revista *Visual*. Comissariada per Juan Bufill, cofundador del FVI, la mostra ofereix una curta però intensa experiència fragmentada en pín-doles que van des de vídeos en pantalles tabloides o televisors, passant per facsímils o retalls de premsa que ajuden a la contextualització.

«FLIGHT», 1981
© Eugènia Balcells/MACBA

Una jungla d'art i formigó

Pol Torres

Davant un clima cultural de renovada consciència ecològica, la creació artística apareix com un vector essencial per repensar l'existència de l'ésser humà en tot el seu espectre metafísic. I això inclou, és clar, l'hàbitat que aquest ocupa i subjuga. Així ho entén el MACBA, que acull l'exposició temporal *Una fulla al lloc de l'ull*. La mostra aplega una vintena d'obres de diversos formats entre dibuixos, pintures, fotografies, hologrames, escultures, experiències de realitat virtual, pel·lícules i instal·lacions realitzades per l'artista Daniel Steegmann Mangrané. Les seves creacions posen l'accent en la crisi ecològica d'una manera poètica i sensorial, i ens conviden a repensar la relació entre els humans i la natura a partir d'una coreografia artística (i arquitectònica) que conjuga llum, espai, matèria viva i inerta i els mateixos visitants del museu.

«Daniel Steegmann Mangrané.
Una fulla al lloc de l'ull» © Miquel Coll

Portes obertes a la ciutat de demà

Pol Torres

Deia Jean-François Lyotard que, en temps de postmodernitat, l'objectiu de la cultura és procurar entusiasme moral. Partint d'aquesta màxima, el MACBA presenta l'exposició *Jordi Colomer. Façana Foto Festa Futur Fideus*, una ambiciosa mostra monogràfica que repassa quaranta anys de trajectòria artística. L'exposició, comissariada per Martí Peran i farcida d'entusiasme gregari, aplega una cinquantena d'obres entre escultures, collages, instal·lacions, fotografies, vídeo i accions en viu produïdes des dels anys vuitanta fins a l'actualitat per l'artista barceloní, sempre amb un marcat sentit performatiu i un horitzó temàtic recurrent: la ciutat com a espai fronterer i teatre de la sublimitat, però també el nomadisme, la perifèria, l'imaginari popular, l'humor, les comunitats, les tradicions, la participació col·lectiva i les utopies realitzables.

«L'avenir», 2011 © MACBA

L'exposició es podrà visitar fins al 26 de maig

Podeu consultar més informació [aquí](#)

L'exposició es podrà visitar fins al 20 de maig

Podeu consultar més informació [aquí](#)

L'exposició es podrà visitar fins al 24 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

La Virreina Centre de la Imatge

«totalmente rostro» © La Virreina_ICUB

Martí
Costa Prat

Des d'una mena de col·lectiu sense nom, però amb un clar interès per la imatge fílmica i la reflexió entorn seu, Valentina Alvarado Matos i Carlos Vásquez Méndez presenten *totalmente rostro* al Palau de la Virreina, on volen evidenciar l'artifici que fa possible la tècnica cinematogràfica mostrant tot allò que amaga: projector, pantalla, cel·luloide. El cinema, però, tot i haver perdut el seu valor documental i el pacte ficcional, continua existint a *totalmente rostro*. Hi ha imatges projectades, que parlen d'emoció i de vivència, i de com aquestes es relacionen amb el paisatge. Suspenen en el temps petits fragments de paisatge, i les distribueixen per les diverses sales per evitar que el paisatge complet sigui mai accessible del tot, inspirats pels versos de Rilke: «Però el paisatge no té mans ni rostre, / o millor, és totalment rostre».

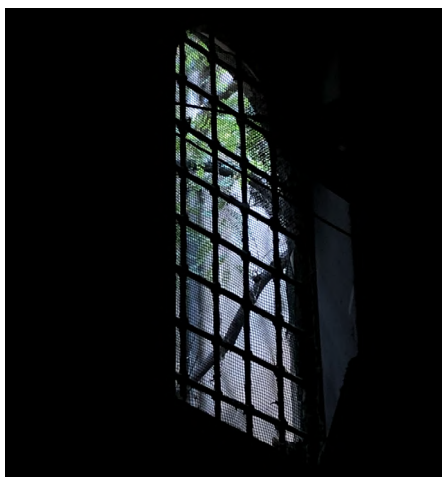

L'exposició es podrà visitar fins al 26 de maig

Podeu consultar més informació [aquí](#)

La Capella

«Maquinal» © Sofía Montenegro

Martí
Costa Prat

La Capella presenta dues noves exposicions que, d'una manera o altra, tracten el tema del moviment. *Maquinal*, de Sofía Montenegro, a la sala principal, ha obert les finestres de l'espai expositiu i hi ha col·locat uns plàstics que evidencien l'entrada de la llum tot reflectint-la, mentre una gravació ens descriu escenes al carrer vistes des del recinte. Així, el moviment es tracta des de la seva absència: el que es mou és l'exterior i la seva relació amb l'interior. D'altra banda, a l'Espai Rampa s'hi troba *Parpella*, la qual mostra vídeos a càmera lenta de balls de la cultura de discoteques, gravats a les rodalies de Donosti, en ambients postindustrial, i, per tant, trasllada un ball ràpid i interior a un exterior ralentitzat. Els vídeos els acompanyen unes escultures verticals de roba i metall que entonen amb el seu contingut.

L'exposició es podrà visitar fins al 7 de juliol

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Fabra i Coats

«Arxiu Cabanyal. A la memòria del lloc»
© Patricia Gómez i María Jesús González

Ona
Fàbrega

Coincidint amb el DIM 2024, la Fabra i Coats inaugura *Arxiu Cabanyal. A la memòria del lloc*, una exposició que gira al voltant del barri del Cabanyal, un conjunt de cases de pescadors a pocs quilòmetres del nucli antic de València que el govern popular de la ciutat va remodelar l'any 1998. L'exposició mostra espais immersos en processos d'abandó que són recuperats a través de diversos sistemes físics, fotogràfics, audiovisuals i documentals per les artistes Patricia Gómez i María Jesús González. D'altra banda, i fins al 19 de maig, l'exposició *Si plou així, que no escampi!* reuneix els treballs de deu finalistes de la convocatòria Miquel Casablanca 2023, juntament amb tres projectes desenvolupats durant el 2022. Els processos de recerca que s'hi presenten s'interessen per la problemàtica del treball en temps de modernitats líquides.

L'exposició es podrà visitar fins al 6 d'octubre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Disseny per viure

Inés
Martínez

El Disseny Hub ofereix diverses exposicions que podeu visitar de franc el Dia Internacional dels Museus. *Dissenyes o treballes? La nova comunicació visual. 1980-2003* és una proposta que reuneix aproximadament 600 peces al voltant de la comunicació gràfica i obres representatives de més de 200 professionals. L'exposició fa un recorregut des dels anys vuitanta fins al 2003 per transportar-nos al món del disseny gràfic. Aquesta data inicial té a veure amb l'explosió de la indústria del disseny, que va aprofitar els anys de canvi cultural per formar part de la revitalització de les empreses; els anys noranta suposaren la consolidació de la professió i també de Barcelona com a ciutat de referència. Finalment al 2003, es produí l'inici d'una intel·lectualització del disseny, encarada als serveis i a la innovació. L'exposició mostra també els nous enfocaments de la disciplina amb l'expansió d'internet.

També hi podreu visitar l'exposició *Objectes comuns. Històries locals, debats globals*. En aquest cas, el mot comuns fa referència a objectes presents a la comunitat, en tant que eines que l'exposició comparteix i fa familiars. L'objectiu del museu és convertir-se en el referent del disseny fet a Catalunya, per tant, és una experiència d'autoreconeixement. La mostra està dividida en quatre seccions. S'inicia amb "Itineraris: Històries locals 1930-2020", en què es mostra un recorregut històric pel disseny des dels anys 50 fins al present. A "Parlament: Debats Globals", s'explora la digitalització en les noves tecnologies de producció. A l'àmbit "Variables", hi haurà propostes temporals que pretenen renovar l'exposició permanent i la darrera secció és una mostra virtual que convida el visitant a explorar el mobiliari urbà de l'entorn a través d'un QR.

Finalment, *Pure Gold. Reutilitzar! Revalorar!* és la nova exposició que aborda la reutilització de residus i la seva transformació en objectes de disseny a través de propostes artístiques. Els pilars del projecte són l'ètica, la responsabilitat, la internacionalització i la cocreació. L'exposició ha comptat amb aportacions comissarials de diferents regions del món: Europa, Àsia, Àfrica i el Pròxim Orient, oferint així un ampli ventall d'exemples del gran valor que té la reutilització en la creació de nous objectes.

«Dissenyes o treballes? La nova comunicació visual. 1980-2003»
© Disseny Hub

«Objectes comuns. Històries locals, debats globals» © Disseny Hub

Miquel Barceló © Alice Brazziti

Tots som grecs

Joan Burdeus

«Tots som grecs» ha estat feta per gaudir del plaer de la bellesa. És l'exposició retrospectiva més completa de la ceràmica de Miquel Barceló que s'ha fet fins ara a Barcelona. El recorregut mostra des de les primeres obres africanes que va fer el 1994 (era de viatge a Mali, la pols de les tempestes de sorra no el deixava dibuixar i va aprendre la tècnica tradicional i feixuga que

demana pastar la ceràmica amb excrements) fins a la producció més recent. Recull més de cent peces en ordre cronològic, i s'exposen a La Pedrera: tot plegat no podia ser més fàcil i bonic.

Miquel Barceló representa l'artista com a xaman modern, la romantització del treball manual en una era d'esgotament digital, el geni de tota la vida per enèsima vegada. Però la bellesa recalitrant de les obres resisteix l'àcid de l'autoconsciència.

Naturalment, sospitem de la bellesa. Barceló és un dels artistes catalans contemporanis més reconeguts, i a sobre és un dels pocs casos en què la crítica especialitzada es posa d'acord amb el gran públic i el mercat. Però l'èxit en vida està molt mal vist en l'artista plàstic. Una de les gràcies de Barceló és justament la possibilitat d'acceptar el que hi ha d'agradable en aquest món. En uns temps en què l'artista d'èxit internacional triomfa amb personatges com el malastruc hiperpolític o el cínic performatiu, l'optimisme sobri i sorneguer de Barceló és benvingudament intempestiu. Amb la plasticitat de les formes, l'alegria

dels colors i el classicisme dels temes, Barceló entoma una tasca tan difícil com continuar el fil de Picasso i Miró en un món que ja no creu en l'avantguarda.

Les ceràmiques de Barceló presenten el triomf típic dels nostres dies del flux material sobre la transcendència. En els grecs, la tensió entre els dos mons es va resoldre a favor del reialme de les idees, amb els inicis de la ciència i la filosofia. I aquí Barceló fa que el nou retorni al vell recuperant el que va dir Gaudí quan Pujols li va retreure haver fet un temple gòtic en comptes d'un temple grec: que la Sagrada Família és grega perquè és l'obra que haurien fet els grecs si haguessin continuat essent fidels a ells mateixos, és a dir, responent a allò que hi ha al món. Barceló, exultantment connectat al que l'envolta, exposa la seva obra en una casa de Gaudí i, en catalaníssima conseqüència, renova la tradició grega trobant l'eternitat en la línia corba, els bonys de la matèria, i la loteria que és posar una peça de ceràmica a coure al forn. Si la bellesa és la veritat, però la veritat va canviant, l'artista és el que està pendent de la música.

L'exposició es podrà visitar fins al 30 de juny

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Barcelona

Ja és Primavera Santos!

Oriol
Puig Taulé

Quan tecleges «Primavera S...» al Google, l'algoritme et proposa, indefectiblement, el festival Primavera Sound. Molt més transgressor, multidisciplinari i avantguardista va ser Carles Santos (1940-2017), una de les figures claus de la música i les arts escèniques dels Països Catalans de la segona meitat del segle xx i el primer quart del xxi. S'agraeix especialment que la Fundació Joan Brossa no hagi seguit cap efemèride en concret: sempre és una bona ocasió per a recordar i celebrar el geni de Vinaròs.

La Primavera Santos s'articula al voltant de l'exposició *Carles Santos, i ara què?*, comissariada per Ona Balló al Centre de les Arts Lliures. Una instal·lació dissenyada per Xesca Salvà ens dona la benvinguda: menjar, partitures i attrezzo es barregen en un restaurant d'estètica marinera, exemple perfecte de la barreja entre vida, art i gaudi de l'artista. La mostra repassa obra i miracles de Santos, on conviuen harmoniosament documents audiovisuals i sons de tota mena, vestuari i un inevitable piano.

El centre del Born també acollirà el festival de música «Inaudits», comissariat per Lluís Nacenta, on artistes i músics rellegiran l'obra de Santos des de la contemporaneïtat. Al Museu de la Música podrem veure «Ja saps tocar el piano, rastres de Carles Santos», una exposició que explorarà la seva influència i vigència actual. Finalment, la Filmoteca de Catalunya presentarà al maig un cicle de projeccions, que mostrarà la fèrtil relació professional de Santos amb Pere Portabella. Ja ho sabeu... aquesta primavera, toca Santos!

Centre de les Arts Lliures - Fundació Brossa

 Podeu consultar més informació [aquí](#)

Un visca per l'art prohibit

Joan
Llobera

L'antiga casa Garriga Nogués de l'Eixample, una joia arquitectònica d'inspiració modernista, és des de fa uns mesos la llar d'un nou espai que promet ser un dels més disruptius i capdavanters de la capital catalana. Es tracta del nou Museu de l'Art Prohibit, promogut per l'empresari i mecenes Tatxo Benet, el qual disposa d'un espai de 2.000 metres quadrats per allotjar més de dues-centes obres que, per la seva temàtica o context de creació, comparteixen un tret similar: haver estat censurades o prohibides, o estar-ho encara per part de certes institucions o països.

Dels Caprichos de Goya a esbossos picassians, passant per escultures tan polèmiques com la d'Always Franco (l'escultura hiperrealista d'Eugeni Merino, que ens mostra la imatge d'un Franco criogenitzat dintre d'una gelera de Coca-Cola), el programa expositiu promet ser un dels més variats de la ciutat. El conjunt d'artistes exposats no té en principi cap relació entre si més que la circumstància compartida d'haver estat d'alguna manera censurats. No obstant això, a mesura que un va endinsant-se al museu, començarà a trobar que, a banda dels trets diferenciadors, l'exposició està tractant de transmetre'ns una idea cohesionada.

El nou museu també mostra com molts cops la censura es prepara per a la sortida d'una obra abans que aquesta hagi estat rebuda pel conjunt social. Es parla, en definitiva, de com certs poders pretenen amagar la intencionalitat inicial d'una obra, introduint una lectura prèvia a la seva sortida, per tal que la significació que en puguem fer estigui ja condicionada per part d'aquests poders.

Museu de l'Art Prohibit

 Podeu consultar més informació [aquí](#)

 Barcelona

El poder (o la condemna) de la feminitat

Ona
Fàbrega

Què és la feminitat? Què ha de tenir un objecte per considerar-lo com a femení? Aquestes preguntes troben resposta a *Venerades i temudes*. El poder femení en l'art i les creences, una mostra que repassa més de cinc mil anys de creences espirituals al voltant de la feminitat i la figura de la dona. Produïda conjuntament per la Fundació "la Caixa" i el British Museum, la mostra comissariada per Belinda Crerar i Rosa Martínez aplega més de cent cinquanta peces històriques agrupades en cinc grans conceptes que envolten la noció de feminitat com són la fertilitat, la sensualitat, la ràbia, la visió i la resiliència. L'exposició ofereix un diàleg entre l'arqueologia, l'antropologia i l'art per reflexionar sobre com les diferents cultures del món han construït un discurs al voltant de la feminitat i els atributs que defineixen aquest concepte.

«LEIVA», 1972 © Austin Camilleri

Desdibuixant les fronteres

Ona
Fàbrega

L'exposició *Des de la frontera* planteja, a través de vuit obres d'art contemporani, els límits físics i les barreres invisibles de les fronteres actuals. La comissària de la mostra, Mei Huang, entrellaça i relaciona obres d'artistes com Vanessa Beecroft, Pep Duran, Asier Mendizabal, Paulo Nazareth o Francesc Torres per poder crear «un espai on les fronteres no generin una diferència, sinó que es desenvolupin com un símbol de diversitat i creativitat». Així, cadascuna de les peces tracta, d'una manera o altra, aquest conflicte del concepte de frontera. El diàleg que es genera a partir d'aquí convida a l'espectador a la introspecció i a reflexionar sobre les diferències generacionals davant els conflictes armats, les barreres lingüístiques, l'exclusió i la marginació, la innocència i la mort, la maternitat o el biaix de la religió.

«Des de la frontera» © Anna Borràs Portell

(Re)interpretant el paisatge

Ona
Fàbrega

La petjada humana, el passat, la història, la tecnologia i el futur són alguns dels temes que travessen *Horitzó i límit. Visions del paisatge*, una exposició que aplega un total de 61 obres d'art de 31 artistes internacionals. L'objectiu de la mostra és el d'interpretar la nostra relació amb el paisatge i la natura des d'una nova mirada, establint uns límits i explorant nous horitzons. Mitjançant diferents suports i llenguatges artístics com el vídeo o la instal·lació, els artistes indaguen sobre el concepte de paisatge des d'una visió crítica i de compromís. Després de la seva itinerància pel CaixaForum de València i de Madrid, l'exposició de Barcelona s'articula com l'etapa final d'un projecte ampliat amb 18 peces de 7 grans artistes contemporanis, com ara Joan Fontcuberta, Andrea Galvani, Perejaume o Miquel Barceló, entre d'altres.

«Proyección», 1990-2019
© Rémy Zaugg/Kunstmuseum Thun

L'exposició es podrà visitar fins al 9 de juny

Podeu consultar més informació [aquí](#)

L'exposició es podrà visitar fins al 8 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

L'exposició es podrà visitar fins al 1 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

La irrigació suburbana del somni americà

—
 Agus
 Izquierdo

Quan era petit els meus pares van arribar a tenir dos cotxes i, quan es van vendre el més vell, aleshores jo vaig entomar aquest gest com un fracàs de classe, com un descens a segona. Tot va ser culpa dels Simpsons i la imposició, per part dels Estats Units, d'un model que en un principi semblava llunyà, però que va acabar traspasant oceans i continents fins al punt que nosaltres també vam desitjar la casa adossada monoparental, la gespa amb barbacoa, una piscineta a ser possible, dos monovolums o un garatge ple d'eines. *Subúrbia. La construcció*

del somni americà la proposta expoïstiva del CCCB que comissaria el crític i periodista Philipp Engel, i que es podrà visitar fins al 8 de setembre, consisteix en una ruta llarga i productiva que permet entendre un arquetip urbanístic vastament difós a través de la cultura popular, durant dècades, fins a transcendir les fronteres físiques del país de l'oncle Sam i arribar als plànols de casa nostra.

Subúrbia. La construcció del somni americà convida a passejar per un recorregut abissal i revelador que comprèn des de la planificació del somni, durant la segona meitat del segle XIX, fins al nostre present, fins i tot connectant amb Catalunya. L'exposició permet caminar pels passadissos i fer-se una idea de com es van desplaçar els nord-americans a la perifèria i com va quallar el nou pa-

radigma urbanístic. Un viatge plantejat de forma crítica, servint-se d'una exhaustiva recerca que va costar mesos d'investigació, tot plasmant aquesta visió cosmourbanística amb deliciosa ironia i sense dissimular el caràcter rocambolesc del fenomen. Al llarg de les seves sales i racons, el públic descobrirà el boom del model suburbà després de la Segona Guerra Mundial, la consolidació de la seva implantació, la importància de l'automòbil i les xarxes d'autopista, l'impacte en la dimensió cultural, econòmica i sociològica; les pors i conse-

qüències que van aflorar com a resultat d'aquest estil de vida (com ara el terror nuclear) o el rol de les dones en l'àmbit domèstic.

El projecte traça una narrativa intel·ligible farcida de referències, imatges, infografies, vídeos, plànols, peces originals, literatura vinculada i objectes, derivant en una confluència que defuig el simple name-dropping i construeix un discurs sobre un món que tots hem vist a les pel·lícules. Hi trobareu, per exemple, una entrevista a Todd Solondz, o la impressionant instal·lació de Kate Wagner, *McmansionHell*, dedicada a l'estudi de mansions. O les pintures espectaculars d'Alberto Ortega, artista sevillà establert als EEUU, que plasma uns suburbis en escenes nocturnes i inquietants (amb dues obres en primícia).

L'exposició es podrà visitar fins al 8 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Barcelona

Il·lustració de Maria Picasso a l'exposició «Núria Feliu al Palau (Robert)» © Guillem Roset / ACN

Església de Santa Maria del Pi. Barcelona, 1936
© Rossend Torras

© Maria Pratdesaba / ACN

Redescobrir, reivindicar la Feliu

Alba
Nogueras i Jané

Aquests dies, el Palau Robert és un esclat de color i vitalitat; a dins, una figura en blanc i negre ens narra mil històries sense necessitar paraules. És Núria Feliu, artista polifacètica, pionera carismàtica, intèrpret i activista, que ens dona la benvinguda a la seva exposició, *Núria Feliu al Palau (Robert)*. Comissariada per Òscar Dalmau, amb un guió de Julià Guillamon, és d'entrada lliure i gratuïta, i estarà oberta al públic fins al pròxim 19 de maig. El recorregut s'organitza en cinc ambients amb un esperit irreverent, fresc, vital, modern i vintage alhora, que ens permet conèixer els múltiples vessants d'una figura que ja forma part de l'imaginari col·lectiu, que va ser estimada per molts i que farem bé de recordar, amb justícia, més enllà d'aquella etiqueta de «tia de Catalunya». Cal redescobrir-la i reivindicar-la com va ser, amb l'alegria i la llum que desprenia.

L'exposició es podrà visitar fins al 19 de maig

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Vida i fotografia entre dictadures

Josep
Maria Cortina

El Palau Robert presenta una exposició del fons de Rossend Torras (1907-1996), un gran fotògraf amateur pràcticament desconegut fins avui. Amb el títol *Vides entre dictadures*, la mostra recull imatges que s'han escanejat curiosament i que en la majoria dels casos van acompanyades d'anotacions que especifiquen les dates i les localitzacions del moment de captació. En diferents apartats, es poden observar fotografies d'episodis històrics com l'Exposició Universal del 1929 a Montjuïc, els anys de la República, la guerra civil o la caiguda de Barcelona; així com de carrers i comerços de la ciutat de Barcelona i d'esdeveniments socials i culturals. Torras construeix composicions excel·lents amb una especial sensibilitat per fixar-se en moments d'interès que ens permeten fer un veritable viatge a través del túnel del temps.

L'exposició es podrà visitar fins al 1 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Pedra seca, pedra viva

Jaume
Enric Zamora

Encara teniu uns quants dies per visitar l'exposició *Dues pedres. Paisatges persistents* del Palau Robert, dedicada la riquesa històrica d'una tècnica ancestral que ha modelat el paisatge dels Països Catalans: la pedra seca. L'exposició s'inicia amb la presentació de set paisatges catalans on l'ús de la pedra seca és molt present. Després es desgranen vuit conceptes amb les característiques que la defineixen: arreu, natural, recurs, mestratge, diversa, traça, respecte i vigent. També es destaquen les iniciatives ciutadanes, acadèmiques i científiques que promouen la recuperació i el reconeixement de la pedra seca. En definitiva, l'exposició convida a reflexionar sobre el passat, present i futur de l'ús d'aquesta tècnica, i pot ser d'interès per als que ja coneixin la pedra seca, però sobretot per als que la descobriixin per primera vegada.

L'exposició es podrà visitar fins al 2 de juny

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Museus Locals per a l'educació i la investigació

© Museu de Terrassa DIMz4

© Museu de Terrassa DIMz4

© Museu Ca n'Oliver de Cerdanyola DIMz4

La Xarxa de Museus Locals s'adhereix a la celebració del Dia Internacional dels Museus 2024 i de la Nit dels Museus per convidar la ciutadania a gaudir dels museus locals com a equipaments compromesos amb l'educació de qualitat, inclusiva i equitativa, sempre al servei de les persones i de la societat.

Els museus locals volen aprofitar aquesta commemoració per mostrar i posar en valor la feina que realitzen per al foment de l'educació, l'aprenentatge i el raonament crític a través de les seves exposicions i activitats, i les accions d'investigació i recerca que duen a terme en relació amb les seves col·leccions i àrees de coneixement.

Al web del Museu Més Gran es recullen un centenar de propostes de tot tipus per gaudir de la jornada del DIM 2024, així com de la Nit dels Museus: visites guiades i tallers, jornades de portes obertes, rutes per descobrir indrets emblemàtics, concerts, dansa i visites teatralitzades, xerrades, cinema, mappings, performances i moltes més activitats per a tots els públics, posant de manifest una gran creativitat i innovació en el format i contingut de les propostes, sempre amb la voluntat de fer participants els visitants en la creació d'experiències i records.

La Xarxa de Museus Locals està conformada per seixanta-quatre equipaments en cinquanta-un municipis de la demarcació de Barcelona i és l'eina de suport i col·laboració dels i per als museus de la província que la Diputació de Barcelona posa a l'abast dels municipis. A través d'aquesta xarxa es duen a terme una sèrie de serveis i accions destinades a millorar la gestió, la conservació i la difusió del patrimoni i dels equipaments museístics, amb l'objectiu que esdevinguin espais referents de preservació de la identitat i la memòria col·lectiva, alhora que nous llocs d'aprenentatge, de socialització, d'oci i de desenvolupament del territori.

«Sniqus. Amics per sempre» © Nico Atanasov

Museu d'Art de Sabadell | Ona Fàbrega

El Museu d'Art de Sabadell presenta en el marc del DIM 2024 l'exposició *Sniqus. Amics de sempre*, amb la col·laboració de Caelis Galeria i el suport de la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona. El pintor búlgar Nico Atanasov hi presenta la seva obra més recent, un viatge nostàlgic als seus dies d'infantesa a la granja dels avis on ret homenatge als artistes dels llibres que va conèixer de petit. Així, *Amics de sempre* és un emotiu recordatori de la innocència i la inspiració que ha marcat l'artista en la seva trajectòria personal. Els punts, ratlles, cercles i laberints s'uneixen mostrant la vida segons la peculiar perspectiva de Sniqus. A través de sentiments, passions, fracassos i alegries que observem en els seus quadres, l'autor ens convida a reflexionar més enllà del que veiem i descobrir que la realitat depèn d'un mateix.

L'exposició es podrà visitar fins al 31 d'agost

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Sabadell

«Lull de l'agulla» © Manuel Outumuro

Museu Tèxtil de Terrassa | Sofia Vilella Pujol

El Museu Tèxtil de Terrassa presenta *Lull de l'agulla*, una selecció de l'arxiu fotogràfic de Manuel Outumuro, un cronista excepcional que ha documentat durant anys la tasca de la indústria tèxtil a revistes de moda com Elle o Marie Claire. Són quaranta-dues fotografies que testimonien la història de la indumentària dels darrers trenta anys amb una posada en escena i un estilisme impecables. El mateix museu acull també *La fira modernista i els seus fotògrafs*, una exposició que ajunta obres de més de trenta-cinc fotògrafs que documenten un esdeveniment ben particular: *la Fira Modernista de Terrassa*, que se celebra cada mes de maig des de fa vint-i-un anys. El Museu Tèxtil hi participa a través de cursos, xerrades, exposicions i desfilades, i enguany renova amb motiu de l'esdeveniment set vitrines de la mostra permanent.

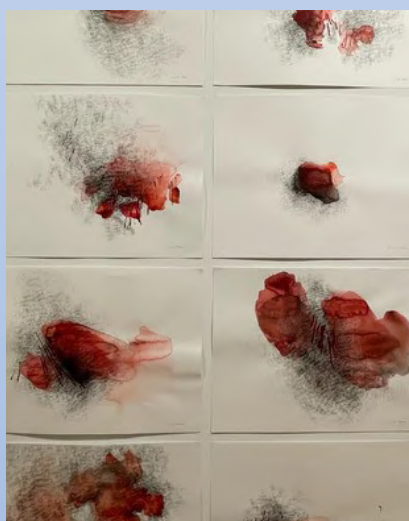
L'exposició es podrà visitar fins al 28 de juliol

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Terrassa

«Oratge» © Josep Maria Codina

Museu de Mataró | Lara Mangrané

Aquest DIM 2024, el Museu de Mataró ens proposa tres exposicions temporals que combinen art, història i esport. D'una banda, *Barcelona - Mataró, 1848*. El tren del Maresme explora la fita que va suposar la construcció de la primera línia de tren de tot l'Estat. L'organitza l'Arxiu Comarcal i es podrà veure a l'espai Can Serra fins al 26 de maig. Per la seva banda, i fins al 2 de juny, l'espai Can Marfà acull *Esport, indústria i modernitat*, una mostra que narra l'evolució i democratització de la pràctica esportiva. Finalment, a Ca l'Arenas Centre d'Art s'homenatja l'artista Josep Maria Codina amb *Oratge*, una exposició de caràcter monogràfic que es podrà visitar fins a l'octubre. A més a més, la institució ha programat un seguit d'activitats per celebrar la Nit dels Museus, incloent-hi una visita per la vil·la romana o un tast de vins.

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Mataró

Una història política del traç

Joan Burdeus

Potser no tot el personal és polític, però el traç d'una dibuixant de còmic segur que sí. A mig camí entre l'art i l'enginyeria, el còmic comercial reproduceix els llocs comuns de la societat que el consumeix i ahora ofereix un petit marge per a la dissidència gràfica. La dona noucentista que il·lustra Lola Anglada a les seves vinyetes no està feta amb les línies robustes i gruixudes per casualitat, igual que la Mari-Pepa que Maria Claret dibuixa durant la dictadura no va repentinada perquè sí. Si el cos de la dona és un camp de batalla, la quantitat de cossos de dona que cal delinear per a cada historieta convertiria el còmic en un testimoni privilegiat de la història de la guerra de les dones per alliberar-se.

Marika Vila, il·lustradora, historietista i experta en representació d'identitats de gènere, ressegueix aquesta història popular a *Cossos que parlen*, l'exposició itinerant de la Diputació de Barcelona sobre la representació del cos femení al còmic català des del segle passat fins al present (ja s'ha publicat el catàleg i la podeu visitar al Museu d'Art de Cerdanyola fins al 23 de juny, entre juliol i setembre al Museu Abelló de Mollet del Vallès i a partir de l'octubre a l'Espai Muxart de Martorell). Que el títol procedimental no enganyi: encara que els últims anys hem vist desenes d'exposicions de recuperació de dones ocultades pel cànon en diferents àmbits, aquesta sobresurt. Gràcies al sentit de l'humor inherent al món del còmic, la qualitat de les imatges reunides i la naturalitat amb què s'expliquen els tombs de la història, la mostra evita el moralisme redemptor que pot arribar a anquilosar aquest gènere expositiu i permet una experiència vitalista i sorneguera. El picant de les caricaturistes és perfecte per la base neutral de la pedagogia museística.

Per als nadius digitals que han crescut amb còmic feminista d'autores com Lola Vendetta i Flavita Banana triomfant a les xarxes, el més impressionant és descobrir els principis de la història, que sempre ens imaginem més carca del que va ser en realitat. És interessantíssim veure les ganes de trencar els estereotips de les dibuixants que treballaven a la hipermasculina premsa periòdica de principis del segle xx (les autoanomenades dones del ¡Cu-cut!); i és brutal l'explosió en fons i formes de la transgressió feminista de les últimes dècades del mil·lenni en el món del còmic més independent, amb obres de Núria Pompeia, Montse Clavé,

Portada D'ací d'allà (1921) © Laura Albènz

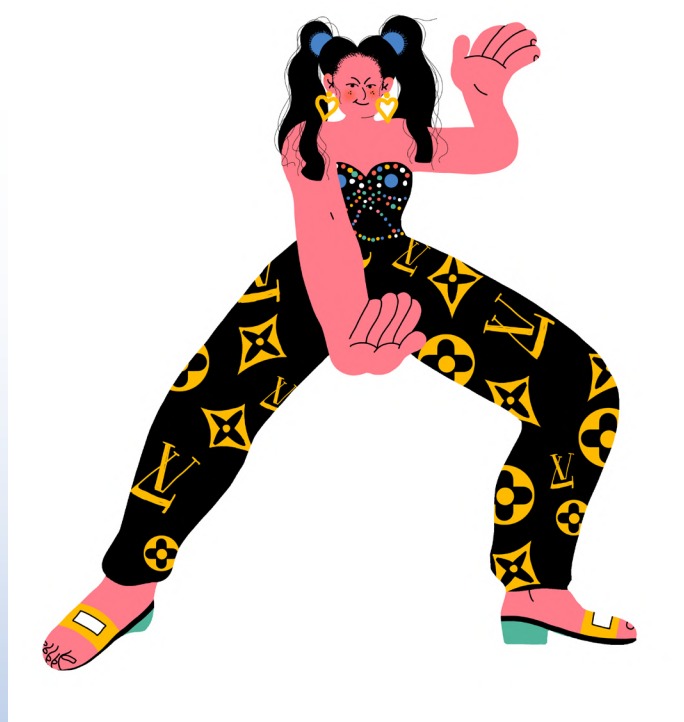
«Maruja vistiéndose» (2016) © Ana Penyas

«Conversación de iguales» (2022) © Antonia Santolaya

Elsa Plaza, Isa Feu i la curadora de la mostra, Marika Vila. La diferència entre l'ortodòxia de les més antigues i l'expressionisme salvatge de les més modernes demostra la importància de la imatge al mateix temps que subratlla la persistència d'una mateixa demanda d'igualtat.

Però el gir que millor resumeix l'amplitud de l'exposició és l'àmbit «La dictadura: de la submissió a una falsa llibertat tutelada». El triomf del franquisme arriba com una bufetada que fa inquietantment obvi que les regressions morals impliquen regressions artístiques, i com la representació popular del cos de la dona en una art de masses com el còmic està amarada d'ideologia. Però la gràcia és el concepte de «falsa llibertat». Amb Mary Noticias, personatge icònic creat per Carme Barberà, la primera protagonista femenina d'històries amb un «Continuarà...» i que va publicar-se entre el 1962 i el 1971, el còmic popular trencava certes cotilles socials i estètiques de l'època (una dona que treballava, que no estava casada, amb els cabells a la francesa) i alhora reproduïa clixés que avui sabem que són reaccionaris (el seu xicot era qui la treia dels embolics, la fidelitat era total, era periodista perquè li agradava el safareig). La capacitat de seducció del còmic comercial i la capacitat de xoc del còmic independent es posen al costat en aquesta exposició mentre, mirant els còmics que llegia de petita al costat dels que va dibuixar de gran, Marika Vila ens recorda que hem d'estar lluitant contínuament.

«Con altura ¡Rosi!» (2020)© Jenifer Espinosa Badia

VIATJA AL PASSAT ROMÀ I CONEIX EL NOSTRE JACIMENT

PORTES OBERTES

18.05 I 19.05

ENTRE LES 10-14H

I LES 16-18:30H

LA JOIA DEL MUSEU ROMÀ

19.05 A LES 11:30 H

EXPLICACIÓ D'UNA PEÇA
SINGULAR DE LA COL·LECCIÓ
DEL MUSEU

JOC DE PISTES

19.05 A LES 12 H

TALLER FAMILIAR A PARTIR
DE 10 ANYS

MUSEU ROMÀ
DE PREMIÀ DE MAR

L'exposició es podrà visitar
fins al 23 de juny

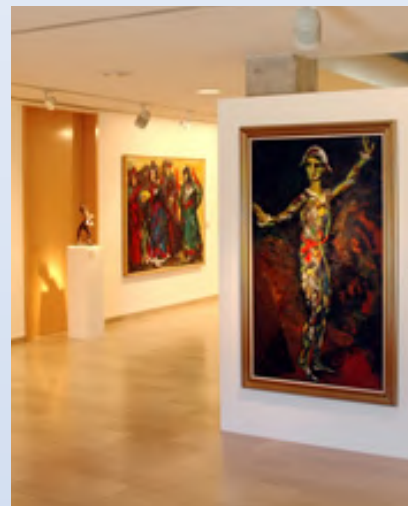
Podeu consultar més
informació [aquí](#)

Cerdanyola

Museu Abelló | Anna Borràs Portell

El Museu Abelló se suma al DIM 2024 i a la Nit de Museus oferint una jornada de portes obertes tot el cap de setmana i una programació especial d'activitats. El Museu disposa de diversos espais, la majoria dedicats al pintor i col·leccionista Joan Abelló (1922-2008). Al «Museu» i a la «Casa» de l'artista s'hi pot visitar el fons de la col·lecció que l'artista va donar a Mollet del Vallès, la seva ciutat natal. Annex a la «Casa» s'hi troba el «Centre de documentació», que aplega una sèrie de documents relacionats amb la vida i l'obra del pintor. L'edifici museístic també consta de dos espais d'exhibició per a artistes emergents i exposa el famós Menhir de Mollet, descobert l'abril de 2009. Tot aquest repertori s'obre al públic amb visites gratuïtes i activitats familiars per a gaudir de la col·lecció i celebrar els 25 anys del museu.

© Museu Abelló

Mollet del Vallès

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Can Tinturé | Joan Burdeus

L'exposició *Lluís Domènech i Montaner. El poder de l'escenari*, comissariada per la historiadora de l'art Marta Saliné i Perich, ens crida l'atenció sobre la dimensió escenogràfica de l'obra de Domènech i Montaner, i el costat artesanal i col·lectiu del procés de creació. La mostra ocupa la planta baixa de Can Tinturé, un museu monogràfic de rajola de mostra situat en una torre rodejada de jardins al centre històric d'Esplugues de Llobregat, tot força idíl·lic i burgès. La gràcia de l'espai és l'ambició de bellesa: amb una harmonia compositiva de les arts aplicades a la qual hem deixat d'aspirar, la lupa es posa sobre la pulsio decorativa de l'arquitecte, que no vol deixar les parets llises. El fet de ser dins d'un espai tan expressiu fa sentit de pertinença humanista, com si participéssis en una conversa agradable i mil·lenària amb les parets.

Mosaic del Palau de la Música Catalana, de Lluís Domènech i Montaner © Can Tinturé

Esplugues de Llobregat

L'exposició es podrà visitar fins al 23 de juny

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Museu de Maricel | Lara Mangrané

El Museu de Maricel de Sitges presenta l'exposició *Models de bellesa. L'antic Museu de Reproduccions Artístiques*, una mostra que vol servir d'homenatge al que va ser el primer gran museu de la ciutat, erigit a finals del segle XIX per l'Ajuntament de Barcelona amb l'objectiu d'apropar l'art al conjunt de les classes populars en una època en la qual no existia el turisme i les possibilitats d'accedir a la cultura eren limitades. Ara, gairebé cent cinquanta anys després, Ignasi Domènech comissaria una mostra que aplega bona part de les peces que formen part del fons del Palau de Maricel: en total, unes dues-centes peces de mobiliari, vidre, ceràmica, pintura, esmalt, guix i escultures de l'època, a més de reproduccions d'obres emblemàtiques de l'art universal com el David de Miquel Àngel o els mosaics de Sant Vidal de Ravenna.

«Models de bellesa» © Museu de Maricel

Sitges

L'exposició es podrà visitar fins al 13 d'octubre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

© VINSEUM

VINSEUM | Sofia Vilella Pujol

El VINSEUM – Museu de les Cultures del Vi de Catalunya acull l'exposició *129 Vides. De quan la pesta negra va arribar a Vilafranca*, una mostra que vol donar a conèixer el jaciment arqueològic que es va descobrir durant les obres de construcció del nou VINSEUM. D'aquest jaciment, constituït per una necròpolis medieval improvisada per l'arribada de la pesta negra, se n'han recuperat les restes de 129 persones que esdevenen testimonis de la vida a mitjans del segle XIV a Vilafranca. En el marc d'aquesta exposició, el dijous 23 de maig la doctora Coral Cuadrada Majó, professora d'Història Medieval de la URV, pronunciarà la conferència «ArqueoAntro de la Pesta: Vilafranca 1348». Uns dies abans, el 18 i el 19 de maig, amb motiu del Dia Internacional dels Museus, hi haurà la possibilitat de visitar la mostra amb l'acompanyament d'un guia.

L'exposició es podrà visitar fins al 2 de març de 2025

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Vilafranca del Penedès

«Del Carme a Vedruna. 200 anys fent història»
© Museu del Ter

Museu del Ter | Ona Fàbrega

El Museu del Ter de Manlleu se suma un any més al Dia Internacional dels Museus amb *L'esperit del Ter*, de Corcia Teatre, una visita teatralitzada on l'Assumpta, l'esperit del museu, narrarà com era treballar en una fàbrica de filatures de principis del segle XX i tots aquells aspectes de la societat industrial de l'època. La visita es farà tant el dissabte 18 com el diumenge 19 a les 12h i serà gratuïta. Per altra banda, el museu ha preparat una jornada de portes obertes a les seves exposicions permanents com *La fàbrica de riu*, *La societat industrial. 1845-1935* i *Els rius mediterranis*. A més, es podrà visitar gratuïtament *Del Carme a Vedruna. 200 anys fent història*, una exposició temporal que recull l'origen i la trajectòria de la congregació, tot mostrant l'evolució de l'escola Vedruna Manlleu, una de les entitats més antigues de la ciutat.

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Manlleu

Vida i festes a l'edifici
© Museu Romà de Premià de Mar

Museu Romà de Premià de Mar | Lara Mangrané

El Museu Romà de Premià de Mar presenta un seguit de propostes per a descobrir el patrimoni arqueològic romà del poble i poder gaudir d'una experiència totalment immersiva. A partir de la visita amb audioguia dins del jaciment, els visitants poden endinsar-se en el dia a dia dels ciutadans romans, trepitjant per on ells trepitjaven, descobrint tota mena d'aparells que utilitzaven en el dia a dia i observant les seves infraestructures, com ara una maqueta a escala de la necròpolis. La visita comença amb un *mapping* sobre el gran mosaic restaurat de la Gran Via, i després es passa a la zona del Balneum, les termes, amb el forn i els banys a diferents temperatures. Un personatge molt especial acompanya la visita de tot l'edifici: es tracta d'en Dominus, el propietari de la vil·la, que explica la història, la vida i les feines dels seus habitants.

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Premià de Mar

Manresa, capital del barroc català

Joan Llobera

© Museu del Barroc de Catalunya

Després de set llargs anys d'obres i reestructuracions, l'antic Col·legi de Sant Ignasi acull el nou Museu del Barroc de Catalunya, que compta ja amb 182 peces provinents tant del seu fons com de cessions d'altres institucions museístiques d'arreu del país. La Directora General de Patrimoni Cultural, Sònia Hernández, assegura que aquesta recuperació patrimonial «posa en el mapa un període artístic que no ha estat prou valorat i reivindicat fins ara. L'objectiu és formar un relat de país a través de les manifestacions artístiques, i la del Barroc n'és una de molt pertinent pel gran buit que hi havia fins ara en aquesta matèria».

El projecte s'inicià l'any 2016 de la mà de «Territori Barroc», una iniciativa de recerca que tenia com a objectiu impulsar el coneixement associat a aquesta època. Al museu hi trobem els autors més representatius del barroc català, com Antoni Viladomat Manalt, Joaquim Juncosa, Francesc Tramulles i Roig o Francesc Pla i Duran, entre d'altres. Les obres s'acompanyen amb un discurs audiovisual que juga amb l'espai i la llum per reforçar la presentació d'algunes de les peces més importants.

A banda de les de temàtica religiosa, el Museu del Barroc de Catalunya compta també amb una secció dedicada a obres encarregades per nobles i burgesos, que en aquesta època constitueixen les figures més importants de mecenatge després de l'Església; o una sèrie de peces que reproduïen interessos naturalístics, com ara natures mortes o quadres amb representacions mitològiques. Finalment, a la sala central de l'exposició es presenta una mostra audiovisual que repassa l'avenç històric en matèria artística i els progressos tècnics del Barroc.

[Museu del Barroc de Catalunya](#)

Vicenç Furió i una Itàlia de paper

Joan Burdeus

«Vista imaginària de Padua» de Canaletto

Vicenç Furió és catedràtic d'Història de l'Art de la Universitat de Barcelona, i la seva passió és el gravat. Enguany ha escrit *Una Itàlia de paper* (Distoria Edicions), un llibre que recull i reproduceix amb gran detall els gravats de la Col·lecció Furió que mostren les imatges de Roma i Venècia que van captivar els viatgers del Grand Tour durant el segle XVIII. Les obres, algunes d'elles especialment difícils de reunir, es poden veure en una exposició titulada igual que el llibre al Centre Cultural el Casino de Manresa fins al pròxim 23 de juny.

La gràcia de la mostra és que descobreix un temps i un lloc determinats a través de l'obra de grans artistes del segle XVIII; una època molt important per al gravat, perquè va ser aleshores quan es van posar de moda les *vedute*, les vistes urbanes, i el subgènere dels *capricci*, que barrejaven la Itàlia real amb elements de fantasia.

L'especificitat del gravat respecte de la pintura és que permet multiplicar les imatges, però fins a cert punt; i aquesta és la gràcia, que no totes són exactes: pot haver-hi petites diferències a cada impressió. En aquest cas, la meitat de les obres són traduccions de pintures prèvies, i la resta són gravats de creació; tots fets majoritàriament perquè la gent els compri, amb imatges atractives i comercials.

Així, a l'exposició es poden veure aiguaforts de Marco Ricci i gravats de Piranesi, el gran mestre del gravat, però també hi ha gravats de Visentini, de Charles Knapton –que volia traduir al gravat dibuixos de Giovanni Paolo Panini–, i de Canaletto, que normalment és més conegut per la seva pintura.

[Centre Cultural el Casino](#)

A Vic hi ha dracs

Joan
Burdeus

Fins al 15 de setembre d'aquest 2024, Bèsties continua sent la gran aposta del renovat Museu d'Art Medieval de Vic. Comissariada pels dos conservadors del museu, Judit Verdaguer i Marc Sureda, el punt de partida és una constatació: lleons, serps, anyells, coloms, dracs, gossos, bous, oques... en l'art medieval els animals són omnipresents. La raó fonamental és l'economia de la comunicació: els animals són més expressius que les plantes i que les persones, prou autònoms perquè puguem atribuir significats morals a la seva conducta, i prou estranys perquè puguem reduir-los a un missatge simple i directe.

En un context en què la funció principal de les arts visuals és comunicar les lliçons del cristianisme, amb els animals l'artista pot fer que passin moltes coses amb molt poc. La gràcia d'aquesta exposició, que és un festival de l' storytelling, és que amb la col·lecció extraordinària del MEV n'hi ha prou per fer un gran discurs de museu nacional. El material són 75 obres que cobreixen tots els registres: el frontal d'altar de Santa Margarida de Vilaseca (pintura sobre taula); el compartiment amb la Davallada als Inferns del retaule de Sant Joanipol de Sant Joan de les Abadesses (escultura); la creu de Sant Joan de les Abadesses (orfebreria); el teixit de les Àligues de la casulla de Sant Bernat Calbó (teixit), etcètera.

«Santa Margarida devorada pel drac» © Museu Medieval de Vic.

La visita està estructurada en episodis breus i clars, des de les bèsties que representen Déu i els atributs dels sants, fins a l'animalitat del diable i tota mena de monstres. Just a la meitat de la mostra, hi ha el bestiari més antic escrit en català en una vitrina (s'hi parla de perdius, lleons,

guineus i formigues), al costat d'un bestiari digital interactiu amb textos i il·lustracions medievals que puntuen sensacionalment la visita. En surts content, relligat amb el passat, amb la mirada deixondida, bones respostes i bones preguntes.

Bèsties s'assembla més a un mapa que a un discurs, que vol dir que convida a l'exploració sense proposar cap tesi forta. La idea és que comencem pensant en clau de «desxifrar», com si cada bèstia tingués el seu significat tancat, i acabem en mode «estudiar», i descobrim que les qualitats que projectem sobre els animals són ambivalents i poden variar completament per a cada obra i moment.

La ciència i la tecnologia han arrabassat el poder de Déu i els animals i l'han posat en mans dels homes, i ara busquem desesperadament alguna cosa fora de nosaltres on ancorar els valors morals. Bèsties fa pensar que, en realitat, una relació sana amb el món depèn de representar el que no és humà amb un cert respecte pel seu misteri.

L'exposició es podrà visitar fins al 15 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Vic

Empremtes de l'Any Tàpies

Bernat
Puigtobella

«**M**oltes imatges que he elaborat són purament empremtes del cos humà», deia Antoni Tàpies. «Les empremtes, les marques de la matèria, ens mostren el pas del temps, el caràcter efímer de les coses». L'Any Tàpies ens porta justament empremtes diverses que ens poden servir per seguir les traces d'un pintor que es resisteix a ser domesticat o digerit des de l'obvietat. Mentre esperem la gran exposició retrospectiva que la Tàpies inaugurarà a l'estiu, aquesta primavera podeu descobrir a la mateixa seu de la fundació l'empremta del zen en l'obra del pintor. Hi podreu contemplar des d'obres de gran format sobre tela fins a dibuixos fets amb paper d'estrassa, en un espai ampli i lluminós, ideal per copsar de lluny la monumentalitat de la seva obra i el traç del pinzell des de la distància curta.

La connexió oriental es reforça ara amb l'exposició *Cadascú, un univers*,

de l'artista japonesa Chiharu Shiota, la primera que comissaria Imma Prieto, la nova directora de la fundació. L'artista japonesa també es reconeix en les empremtes del pintor, amb qui comparteix «l'interès per plantejar les grans preguntes de la condició humana a partir d'objectes quotidians i domèstics». Com feia Tàpies, aquí Shiota juga amb les cadires per crear una instal·lació efímera construïda amb una xarxa de fils vermells que ens convida a entrar en una cavitat d'un gran ressò emocional.

Altres empremtes ens arriben per via editorial. Antoni Llena ha deixat constància escrita de les visites que feia al taller del pintor a *Deu estius a Campins. El meu Antoni Tàpies* (Barcino), on sosté que a l'obra de Tàpies només s'hi pot accedir des de l'emoció, sense exigir-li intel·ligibilitat: «Proposo als que s'esforcen per entendre l'art d'en Tàpies que no hi cerquin explicacions. Si miren atentament, si són permeables i es deixen posseir per allò

que es nega a deixar-se referir, la pintura anirà fent forat, soterradament, dintre d'ells. I un dia, d'impre-

vist, les capes de pols que els encotellen el moll de l'ànima se'ls atterraran com les muralles de Jericó i tastaran el plaer que produeix el guany del reconeixement.»

Manuel Guerrero ha recuperat les empremtes d'una amistat fonda a *Amb cor de foc* (Galàxia Gutenberg), on recull la correspondència entre l'artista i el poeta Joan Brossa, 32 cartes que ajuden a entendre les transferències expressives entre l'un i l'altre, seguint la tensió entre la visualitat de la paraula i la verbalitat de la imatge. Joan Brossa va tenir també una gran influència en el jove poeta Antoni Tàpies Barba, fill del pintor, que ara recull de la mà de Jordi Llavina una antologia de la seva poesia a *La llum deshabitada* (Pagès Editors).

Les persones que visitin la Fundació Antoni Tàpies el dissabte 18 de maig del 2024, entre les 19 h i la 1 h, podran gaudir de les exposicions [Tàpies. L'empremta del zen](#) i [Chiharu Shiota. Cadascú un univers](#), amb visites comentades en català gratuïtes.

En el marc del Festival Barcelona Poesia, tindrà lloc el recital de poemes [En coixí d'herba](#), a càrrec de Miquel Desclot, acompanyat del flautista *shakuhachi* Horacio Curti.

Chiharu Shiota. *Everyone, a Universe* (Cadascú, un univers) i *Out of My Body* (Fora del meu cos). Fundació Antoni Tàpies, Barcelona. Fotografia: Pep Herrero © VEGAP i l'artista, 2024.

L'exposició es podrà visitar fins al 23 de juny

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Barcelona

Un trio d'artistes

Montse Frisach

Picasso, ambaixador de la cultura popular catalana

La fascinació de Pablo Picasso per la cultura i festes populars catalanes és el fil conductor de la nova exposició «Picasso. Territori i arts i tradicions populars catalanes», que es pot veure fins al 15 de juliol al Museu Diocesà i Comarcal de Solsona. Comissariada per Claustre Rafart, l'exposició demostra com les festes, costums, indumentàries i tradicions populars que el pintor va veure i gaudir durant els anys passats a Catalunya es van clavar en la memòria i l'imaginari de l'artista al llarg de tota la seva vida. La mostra és un petit compendi de troballes, anècdotes i diàlegs afortunats entre l'obra picassiana i l'art popular català, i hi conviuen els gegants, els caganers, les auques, la ceràmica, el carnaval o la sardana de les obres de Picasso, i peces d'art i etnografia de les col·leccions del museu solsonenc.

Àlbum familiar, 1958 © Museu Picasso / Fons Gustau Gili i Anna Maria Torra

Museu Diocesà i Comarcal de Solsona

🕒 L'exposició es podrà visitar fins al 15 de juny

📄 Podeu consultar més informació [aquí](#)

📍 Solsona

El talent ocult de la pintora Maria Sanmartí

Quan Maria Sanmartí, mare de l'artista Antoni Clavé, va començar a dibuixar i pintar tenia ja seixanta anys. Sense tècnica ni cap educació artística, havia mantingut un talent desconegut al llarg de sis dècades que, de sobte, esclatà en colors intensos, un traç desacomplexat i un estil primitivista absolutament modern. Un dels primers que va lloar l'obra de Sanmartí va ser el poeta i crític d'art Josep Palau i Fabre, i per això és molt conseqüent que la Fundació Palau de Caldes d'Estrac sigui ara la institució que acull la primera exposició retrospectiva de Maria Sanmartí. La mostra *Maria Sanmartí, 'mare d'en Clavé'. La innocència del traç*, que es pot veure fins al 15 de setembre, és el fruit de la investigació de l'historiador de l'art Aitor Quiney, i aplega tota una sèrie de guaixos, olis, ceràmiques i litografies de l'artista, entre natures mortes, retrats, escenes de cabaret i paisatges imaginaris.

«Circ amb ballarina sobre cavall» (1949)
© Maria Sanmartí / Fundació Palau

Fundació Palau i Fabre

🕒 L'exposició es podrà visitar fins al 15 de setembre

📄 Podeu consultar més informació [aquí](#)

📍 Caldes d'Estrac

L'escenari poètic de Pep Duran

A la seva obra com a artista visual, Pep Duran no amaga mai el seu ofici d'escenògraf. Per demostrar-ho, i fins al 26 de maig, Duran converteix la sala d'exposicions del museu Can Framis de la Fundació Vila Casas en *Papers d'ombra*, una gran instal·lació construïda amb collages i fragments de tota mena. L'artista vilanoví ha desplegat amb mestria una sèrie de peces que s'empelten les unes a les altres fins a construir una gran instal·lació artística en si mateixa. La mostra no és una retrospectiva convencional de l'artista, però sí que repassa quatre dècades de treballs basats en la composició i recomposició de fragments diversos, de rampoines, d'objectes de la vida quotidiana i de taller. Aquesta desacralització de l'obra d'art, la relativització calculada de la peça, recorda a qui la mira que cal aprofitar la bellesa del moment present.

Sèrie Deserts (2000-2019)
© Pep Duran / Foto Gasull

Museu Can Framis

🕒 L'exposició es podrà visitar fins al 26 de maig

📄 Podeu consultar més informació [aquí](#)

📍 Barcelona

Fundació Miró

Tuan Andrew Nguyen © Pep Herrero

**Montse
Frisach**

L'artista vietnamita Tuan Andrew Nguyen, guanyador del 8è Premi Joan Miró, s'acosta a la guerra centrant l'atenció en les persones que les pateixen, en els seus traumes i també en la seva capacitat de resiliència. L'exposició que presenta ara a la Fundació Miró de Barcelona, *Els nostres fantasmes viuen al futur*, eludeix la visió directa de la violència: no hi ha sang ni cossos destrossats, ni imatges de refugiats en condicions deplorables, i molt poques armes. La mostra, comissariada per Martina Millà, conté escultures fetes amb fragments de bombes, narracions, testimonis, fotografies i video-art. Nguyen ha construït la seva obra a partir de la memòria històrica dels conflictes del seu país, però les seves obres ressonen arreu. No només denuncia les atrocitats i l'horror de les guerres, sinó que també parla del valor terapèutic de l'art.

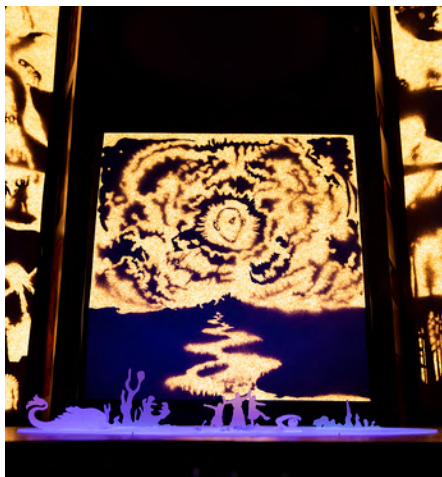

L'exposició es podrà visitar fins al 24 de setembre

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Arts Santa Mònica

«L'altre costat» © Arts Santa Mònica

**Sofia
Vilella Pujol**

L'altre costat és un recorregut laberíntic que ens convida a tots els que visitem el centre Santa Mònica a transitar cap al món dels somnis, dels records o d'un possible nou naixement. Una exposició diferent que encoratja el visitant, des del primer moment, a participar-hi directament, quan només entrar trobem una zona de vestuari on podem desfer-nos de la nostra identitat. Cada visita és un viatge particular: primer hi ha espai de transició ideat per l'artista iara Solano Arana, i a partir d'aquí cadascú és lliure per recórrer l'exposició com vulgui. Les obres que ens anem trobant durant aquest trànsit són creacions d'artistes com Anna Irina Russell, Guillaume Faure o Yapci Ramos que presenten diferents perspectives sobre la idea de l'altre costat: realitats alternatives, noves maneres de moure's i comunicar-se, ombres i siluetes.

L'exposició es podrà visitar fins al 2 de juny

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Fundació Vila Casas
(Espais Volart)

«Circulo casus belli III», 1997 © Borja Ballbé

**Montse
Frisach**

Amb motiu de l'exposició *Anònims*, de Susana Solano, totes les sales dels Espais Volart de la Fundació Vila Casas de Barcelona llueixen ben diferent, il·luminades amb fluorescents de llum blanca. La mostra repassa quaranta anys de trajectòria professional a partir d'una obra que evoca metafòricament la vida i les arquitectures urbanes, l'artificiositat, la duresa de la societat contemporània i els preus emocionals que es paguen per habitar en aquests espais, com ara l'aïllament i la soledat. D'aquesta manera, l'emoció està reclosa dins dels materials, enclaustrada en cel·les, habitacles i passadissos impossibles, i s'amaga en el contrast entre el ple i el buit i en els espais que les mateixes obres construeixen al seu voltant. És per aquesta raó que les obres de Solano conviden a ser envoltades i passejades amb una contemplació atenta.

L'exposició es podrà visitar fins al 14 de juliol

Podeu consultar més informació [aquí](#)

«Res no passa dues vegades» © Israel Ariño

Museu de l'Empordà | Ona Fàbrega

Fins al 19 de maig, el Museu de l'Empordà acull l'exposició fotogràfica *Res no passa dues vegades*, de l'artista visual Israel Ariño. La mostra dona veu a geografies quotidianes habitualment menys visibles, i permet reconèixer les possibilitats fotogràfiques en el fet ordinari per mostrar-ho com a quelcom extraordinari. Alhora, teniu uns dies més, fins al 6 de juny, per visitar el Museu del Joguet de Figueres i l'exposició *Ens va fer Alex Gifreu*, una proposta del dissenyador gràfic homònim on, invertint la proclama de Michel de Montaigne «l'ultralocalisme esdevé per reacció universal», empra referents publicitaris icònics per adaptar-los a un esdeveniment petit, d'un sol dia de durada i amb una nul·la repercussió mediàtica més enllà del cartell. Un exemple paradigmàtic de l'aplicació de la poesia visual a la gràfica publicitària.

L'exposició es podrà visitar fins al 19 de maig

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Figueres

© Ajuntament d'Olot

Museu d'Olot | Ona Fàbrega

La programació del Museu d'Olot per a la primera meitat de l'any inclou l'exposició *Ignasi Buxó. Un escultor ben bé d'Olot*, una mostra que vol homenatjar i reivindicar l'enorme obra d'aquest artista local. Allunyant-se de la indústria de la imatgeria religiosa, Ignasi Buxó (1869-1944) va crear una gran varietat d'obres que han esdevingut del tot emblemàtiques, com ara els caps per guardar picadura de tabac, les bomboneres i tota mena de figures de caràcter popular i costumista, incloent-hi figures de pessebre, gerros o fonts de jardí. L'artista, contemporani d'il·lustres com Miquel Blay, Celestí Devesa o Josep Clarà, va ser molt apreciat per la seva varietat de creacions, així com per l'amabilitat i funcionalitat de les seves figures. L'exposició que ara se li dedica inclou més de dues-centes peces provinents de la col·lecció familiar.

L'exposició es podrà visitar fins al 11 d'agost

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Olot

Museu Etnogràfic © Ajuntament de Ripoll

Museu Etnogràfic de Ripoll | Marta Martins

El Museu Etnogràfic de Ripoll celebra el DIM 2024 i la Nit dels Museus amb una trobada matinal per a tots els públics a partir d'objectes i fotografies del museu. L'acte comptarà amb la col·laboració de l'IPHES i el Consistori Infantil de Ripoll. A les 16:30h tindrà lloc una visita guiada al Refugi Antiaeri al Museu Etnogràfic de Ripoll, i la jornada continuarà amb una xerrada sobre la situació de la llana com a recurs, que també inclourà una mostra de filat de llana a càrrec d'Ovella Lab. Més tard, a les 19 h, hi ha programada una xerrada sobre la producció de formatges al Ripollès i un tastet guiat de formatges a càrrec de #somformatgers. Finalment, el Museu Etnogràfic s'unirà al Club Excursionista de Ripoll per realitzar una excursió familiar a Sant Roc sota la llum de lluna, amb llegenda inclosa i xocolatada final al CAT de Ripoll.

Podeu consultar més informació [aquí](#)

Ripoll

Centre d'Art La Panera | Lara Magrané

Si aquest DIM 2024 visiteu el Centre d'Art La Panera de Lleida hi trobareu fins a quatre exposicions en què gènere, amor i medi ambient són els protagonistes. *SOM COM SOM. Celebrem-ho!*, dels artistes Montsita Rierola i Jordi Lafon, és una proposta educativa sobre la diversitat i el gènere basada en el joc, la col·laboració i l'aprenentatge transversal. D'altra banda, la mostra *Per amor*, d'Alicia Santamaria, és un projecte de creació sobre les cures materialitzat en peces de ceràmica. Per la seva part, l'exposició col·lectiva *Cossos d'aigua. Encarnacions aquoses de matèries i signes* examina el rol d'aquest element dins la cultura lleidatana des d'una visió holística; mentre que *White Pages*, d'Ignasi Aballí, explora el concepte de la pàgina en blanc en totes les seves accepcions, de les més quotidianes a les de caràcter filosòfic.

 Podeu consultar més informació [aquí](#)

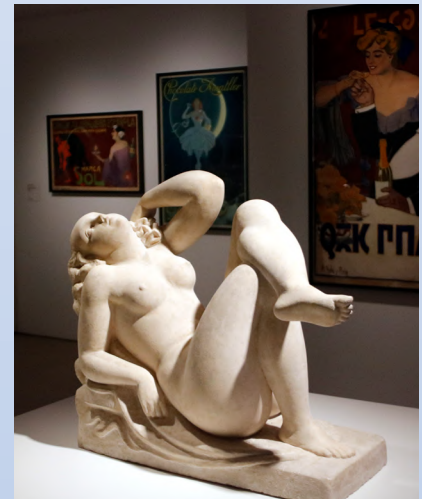

«Per amor» © Alicia Santamaria

Museu Morera | Bernat Puigtobella

El Museu Morera inaugura nova seu amb l'exposició *Arrels i horitzons. Més d'un segle d'art*, un recorregut per més de cent anys d'història i evolució artística a Ponent. L'itinerari arrenca amb el període de naixement del museu, del 1900 al 1930, en el qual s'uneixen art i fotografia. El segueix «Temps de conflictes», que comprèn l'Europa d'entreguerres. La Guerra Civil s'explica amb vídeos sobre el bombardeig de Lleida, fotografies i mostres de cartellisme, mentre que la postguerra arriba fins al 1967 i compta amb els gravats de Josep Benseny. Per la seva banda, l'espai «Transicions» abraça el període 1968-1995 amb protagonisme destacat de la contracultura o les revistes satíriques. El darrer tram aplega l'art contemporani actual. El qüestionament de l'art, el compromís social o la intel·ligència artificial són les principals temàtiques.

 L'exposició es podrà visitar fins al 2 de febrer de 2025 Podeu consultar més informació [aquí](#)

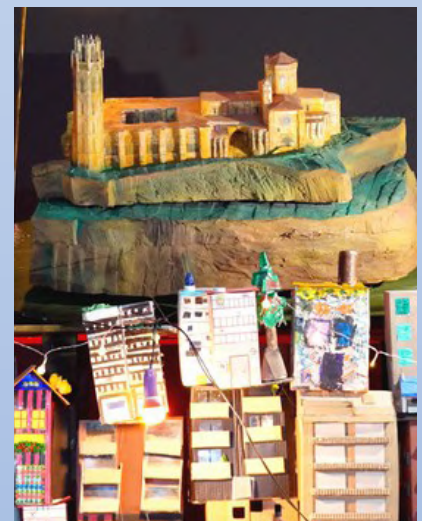

Museu Morera © Oriol Bosch/ACN

Museu de Lleida | Lara Mangrané

Combinar passat, present i futur és possible al Museu de Lleida. Per aquest DIM 2024, la institució compta amb dues exposicions temporals que posen el focus en la ciutat i el territori. D'una banda, *La ciutat de les llums*, de l'hispano-xilè David Zuazola, és una instal·lació que es proposa unificar la visió dels lleidatans de la seva ciutat tot incloent elements característics com la boira, el Palau de Vidre o les Basses d'Alpicat. A partir d'aquí, l'objectiu és fer-hi un espectacle teatral que també es podrà veure per partida doble durant la Nit dels Museus. D'altra banda, *Exvots. Miralls de l'agraïment*, comissariada per l'antropòleg lleidatà Josep Roca a partir d'una idea original del MuEC, mostra una selecció d'exvots ibèrics, de l'excavació arqueològica de Cappont i també de cera, cedits pel Santuari del Sant Crist de Balaguer.

 Podeu consultar més informació [aquí](#)

«La ciutat de les llums» © David Zuazola

Museu Nacional de la Ciència i la Tècnica de Catalunya

«Espai 0-6» © MNACTEC

Amb motiu del DIM 2024, el MNACTEC ofereix un grapat d'activitats gratuïtes durant el cap de setmana: hi ha circulacions a través de la maqueta ferroviària del museu, passejades per les voltes de la teulada, la visita teatralitzada 1909. Un passeig per la fàbrica i fins i tot una ballada de swing a l'interior del recinte. També es podran veure les exposicions Joan Oró. A la cerca de l'origen de la vida, sobre el famós bioquímic lleidatà; Ruïnes que (no) veus, de l'artista Jorge Conde; i Il·luminats, un recorregut històric per l'evolució de la il·luminació. Al Museu del Cement de Castellar de n'Hug es faran visites a l'antiga fàbrica de ciment i la Nit dels Ratpenats, per visitar l'espai de nit i observar aquests mamífers, mentre que el Museu de la Colònia Sedó d'Esparreguera recupera el passat de la colònia tèxtil amb l'activitat «Reviu Can Sedó».

Podeu trobar totes les activitats [aquí](#)

Terrassa

Museu d'Història de Catalunya

Visita guiada al MHC © MHC

El Museu d'Història de Catalunya ofereix, durant el matí del dissabte 18 de maig, una visita dinamitzada per a famílies que ens proposa endinsar-nos en el dia a dia de les fàbriques tèxtils del segle XIX. Per celebrar la Nit dels Museus, hi haurà propostes de recreació històrica, tastets gastronòmics i, per segon any consecutiu, el museu comptarà amb escenes teatralitzades a les sales de l'exposició. També es podrà visitar La memòria d'un país, un recorregut infogràfic per la història de Catalunya des de la prehistòria fins a l'actualitat, així com la nova exposició temporal Viladecans Cartells, que explora el paper destacat de Joan-Pere Viladecans en el món del cartellisme. La mostra, que es podrà visitar fins a l'1 de setembre, aplega la més gran selecció de cartells realitzats pel pintor català, així com llibres d'artista i col·laboracions editorials.

Podeu trobar totes les activitats [aquí](#)

Barcelona

Museu Nacional Arqueològic de Tarragona

El conjunt paleocristià de Francolí © MNAT

El MNAT proposa celebrar el Dia Internacional dels Museus amb una visita teatralitzada a l'espai Tinglado 4 acompanyats de Tiberius Claudi Amiantus, comerciant de Tàrraco, mentre que al Conjunt Monumental de Centcelles hi ha programada una activitat de recreació històrica inspirada en l'escena de la cacera, una de les més famoses del mosaic. Per la seva part, a la Necròpolis Paleocristiana es podrà gaudir d'un itinerari guiat. I per a celebrar la Nit dels Museus, el MNAT ha preparat al Tinglado 4 l'activitat «Nostrum Mare», un joc de taula que convida els visitants a convertir-se en comerciants romans. L'activitat està pensada per a tots els públics i serà la protagonista del matí del dia 18 i de la Petita Nit dels Museus. A tot això s'hi suma la «Constel·lació Museu», un recorregut en tren turístic pels museus i centres culturals de la ciutat.

Podeu trobar totes les activitats [aquí](#)

Tarragona

Museu d'Art de Girona

«4 obres, 4 experts» © Museu d'Art de Girona

El Museu d'Art de Girona celebra la diada museística del 18 de maig amb una divertida activitat adreçada a les joves promeses de la restauració: els infants majors de deu anys hauran d'esbrinar, entre dues obres idèntiques que el museu ha trobat als seus magatzems, quina és una falsificació. A més, durant tot el matí, els visitants podran participar de diversos jocs lliures dissenyats pel grup SuperArt a partir de les obres exposades. Per celebrar la Nit dels Museus, es podrà gaudir del recorregut guiat pels experts que han participat en les últimes edicions del catàleg «12 mesos, 12 obres». Quatre dels autors dels estudis publicats presentaran, a peu dret davant l'obra, tot el que han descobert. D'afegit, es podrà visitar l'exposició temporal Un altre art. Informalisme a Catalunya 1955-1966, sobre la història i evolució d'aquest corrent artístic.

Podeu trobar totes les activitats [aquí](#)

Girona

Museu d'Arqueologia de Catalunya

«Juga al MAC» © MAC

Aquest DIM 2024, la seu barcelonina del Museu d'Arqueologia de Catalunya organitza «Juga al MAC», una sèrie de propostes lúdiques per familiaritzar-se amb l'arqueologia. Per celebrar la Nit dels Museus, a més, el MAC ha programat activitats de recreació històrica, enigmes i l'exposició temporal IMPERIVM. Històries romanes, una guia cap al coneixement de la civilització romana que obre al públic el 16 de maig. Al MAC Empúries, hi haurà la visita romana durant el dia i, per la Nit dels Museus, una passejada per la ciutat grega i romana maridada amb tastets inspirats en la cuina romana. A la seu d'Ullastret, grans i petits podran excavar com els arqueòlegs, i al vespre hi ha programada una passejada per la ciutat ibèrica que finalitzarà amb un tast de cervesa Iberika. Al MAC Girona, els visitants podran descobrir el monestir de Sant Pere de Galligants.

Podeu trobar totes les activitats [aquí](#)

Barcelona

SOM

El pòdcast divulgatiu del Museu d'Història de Catalunya

@mhistoriacat #SOMpodcast #PodcastMuseu

Escolta'ns a: mhcat.cat/podcast

Museu d'Història de Catalunya

Generalitat de Catalunya

